

SƏDNİK PAŞA
PİRSULTANLI

LİLPAR BULAQ

(Şeirlər)

Gəncə - 2010

Redaktor: ŞAKİR Albalyev
filologiya elmlər namizədi

Sədnik Paşa Pirsultanlı

“Lilpar bulaq” - 158
(Şeirlər)

Sədnik Paşa Pirsultanlının on şeir kitabından sonra dünyaya gələn “Lilpar bulaq” adlı kitabına son dövrlərdə yazdığı və ona ithaf olunmuş şeirlər daxil edilmişdir.

DQ 0302 A1 -09

“Pirsultan” - 2010

“Лилпар булаг”ın sanlı образы

Пирсултанлы Сядник Пашанын «Лилпар булаг» адлы шеир китабы онун шаир кими охуулары иля он биринъи эюрцщдцр. Китабын ады иля мцяллифин кюнцл дцнйасы арасында бир цзви баълылыг вар: Бяли, Сядник мцяллимин кюнлц бир булаг кими дурмадан ахыб чаълайыр вя о кюнцл булабындан истяр шеирляри, истярся дя фолклор ирсимизин инъиляри бир щязин гыжылты иля ахыб охуу кюнлцня долмагдадыр, охууларынын сюзя, шеиря олан тяшнясиня сяринлик эятирмякдядир. Мян бурада бир инъя мягамы да диггятя чякмяк истярдим. Бу, нядир? Бу, мцяллифин бурада булаг сюзцнцн яввялиндя ишлятдийи епитетдир – лилпар ифадясидир. Бялкя дя щеч кимлярся «лилпар» сюзцнцн фяргиня вара билмир. Лилпар даъларын кюксцндян чош вериб чаълайан булагларын эюзцндя битян отдур-биткидир, чичякдир. О чичяк ки, булагларын мянбяйиндя битир, о эцл ки, булагларын эюзцндян су ичир, гидаланыр...

Мян дейярдим ки, «Лилпар булаг» ифадяси бурада тякъя шеир китабына гойулан ад дейил, щям дя Сядник Паша Пирсултанлынын юзцнцн адашыдыр, - поетик образыдыр. Бурада топланан шеирлярин мцяллифи олан Сядник Пашанын юзц бир лилпар тимсалында чыхыш едир, юз шеирляри иля охуу кюнлцня, охуунун руц дцнйасына лилпар булаг сяринлийи бяхш едир.

Щям дя лилпар чичяйи юз рищясини буз булагларын эюзцндян алыб щяйат, дирилик тапдыбы

кими, Сядник мцяллимин лилпар мисилли црйи, лилпар тябли кюнцл дцнйасы да юз илщамынын майасыны, юз тябли чешмясини дя втянимизин еля лилпар булагларындан, сяфалы йайлагларындан, бир сюзля, втянимизин эюзяллийиндян алыр. Бяли, булабын чешмяси щеч вахт гурумаз, лилпар ися юз майасыны чешмялярдян алар, Сядник мцяллимин лилпар кюнцл дя юз илщамынын гайнабыны уъа Йарадандан, Уъа Йараданын втянимизя бяхш етдийи зянэнликлярдян алыр:

*Бу, синямдя бир лалядир,
Бил, о, мяним црйимдир.
Шябням долу пийалядир,
Бил, о, мяним црйимдир.*

Образл дилля юз црйийинин втянинин эцлц, тябияти иля мцгайисясини верир, метафорик тяздя втяндя битян лалянин эеъядян цстцня дцщян шеши (шябнями, жаляни) долу пийаля, долу гядящ адландырыр вя ону да юз црйи иля ейни бярабярдя тутур. Ня гядяр эюзял тяшбещ вар бурада. Чцнки, чцнки...бурада щяля мясялянин алт гатлары да чюзцляндя сирляр цзя чыхыр: Ахы, лалянин баърында бир гара хал олур, демяк, онда шаир црйийинин лалянин рянэиня мцгабил олараг ган гырмызыа бойандыбыны, гара халын црйиндя гям-гцссея нишаняси олдуьуну демяк истяйир вя цстяэял, эеъядян лалянин йачйийинин ортасына дцщян шябнями ися гядяр долу шярабла мцгайисядя билдирмяк истяйир ки, мян гызыл гырмызы эейинмиш гара халлы-гцссеяли црйийинин дярдени-гямини даьытмаг цчцн ички шярбятини (шябнями) нуш едирям. Йяни гямдян-

дярддян ичиб, кядярими даьыдырам. Фикир верин:
ади тябият сящнысини мисралара дцзмякля щям
юзцнц тябиятин бир парчасы саймыш – цряйини
(лаляйя бязятмиш, щям дя бу тясвирдя чох зянэин
поетик образылылг йарада билмишдир. Ялбяття ки,
бу ьцр уьур юзцнц вятянин фядаиси олан сюз адамына
хас ола биляр, о фядаи фолклорщцнас алимля
шаирлийи бир бцтюв шыкилдя юз сывийясиндя
синкретизя едя билян Сядник Паша Пирсултанлыдыр.
Бяс, эюрсян, шаирин дярддян-гямдян губар
баьламыш цряйинин дярдинин олчцсц-гядяри ня
гядярдир? Бу суала Сядник Раша бядии дилля беля
ъаваб верир:

*Дярдими даьа десаь,
Даь тярпяняр, даь йерийяр.*

Белягя, дцнйада даьдан аьыр, даьдан уьа, даьдан
бюйцк ня ола биляр ки? Бах, Сядник мцяллимин
дярди о даьлардан да эуьлцдцр, аьырдыр ки, даьлары
ашырмаг гцдрятиндядир. Эюрцн, даща сонра
дярдинин щяьминин щансы мигдарда олдуьуну дейир:

*Дярдими суйа десаь,
Су алышар, сулар йанар.
Хязяр суйа щясрят галар,
Араз ахмаз, Кир дайанар.*

Хязяр дцнйанын ян бюйцк эюлцдцр, дянизидир,
амма Сядник Рашанын дярдинин оду-алову о дярягдя
сарсыдыгыдыр, йандырыгыдыр ки, Хязяри дя,

Хязярин су мянбяляриндян сайылан Кцр чайыны да,
Араз чайыны да гурудур.

Вя нящайят:

*Дярдими Сядника десям,
Гайнар, гайнар, ясяр, ъошар.*

Шяклиндя охуьуну да бу фикря эятирир ки,
мцяллифи ясдирян, ъошдуран, дахилини
тялатцмляндирян вя бу тялатцмц, фыртынаны ъошгу
илия шеиря эятирян дя еля бу дярд йаньысыдыр, бу
дярдин тцьйаныдыр. Бяс, бу дярдин кюкц, гайнабы,
нядян эялир, - дейя сорушаг, ъаваб верярик ки, шаир-
алим Сядник Рашанын вятяндашлыг щарайындан,
вятяндашлыг йаньысындан эялир. Чцнки шаир дя,
алим дя, цмумийятля, щяр бир фярд дя дахилиндян
эялян йаньы илия вятяндашлыг дуйьусу, вятяндашлыг
гейряти йашамалыдыр. Бяли, бу йаньынын бир чоху
Гарабаьлы, Зянэзурлу елляримизин... узун иллярдир
ки, йабы ишьалы алтында олмасына эедиб чыхыр,
Азярбайьанымызын дцчар олдуьу ядалятсиз
мцщарибйя суйкянмир. Бахмайараг ки, бу тарихи
щагсызлыьа дцнйа бирлийи щяля дя дюзцр, дцнйа
сусур, амма шаир-вятяндаш Сядник Паша
Пирсултанлынын цряйи бу дюзцлмяз дярдя юз
шеирляри васитясиля цйан едир:

*Дцшмянин мярмиси, эцляси
Гой мяня дяйсин.
Вятянимя дяймясин.
Аналар Сядник адлы оьулу
Бир дя доьар,*

*Амма Вятян доьулмаз,
Азырбайъан доьулмаз,
Туркийям доьулмаз -*

- дейряк Вятяни тьякъя доьма Азырбайъан Республикасынын сярщяд щцдудлары иля йох, бцтвов турк дцнйасы иля бирликдя эютурцр. Она эюря ки, Сядник мцяллим бир алим кими дяриндян дярк едир ки, турк юзцня гайыданда буюцк олур, басылмаз олур, турк бирлийи ися Метедян, Атилладан, буюцк Щун императорлуьундан цзц бу йана гядим-гайым бир йол башлайыб-эялиб. Бу эцн парам-парча олмуш Буюцк Туркцстаны бирляшдирмяк цццн Туркийя-Азырбайъан гардашлыьынын мюцкямлянмяси, диэяр турк дювлятляринин щямряйлик нцмайиш етдирмяси зяруридир. Бах, Сядник мцяллимин дярди бу щикмяти дяриндян дуйдуьуна эюря буюцкдцр...

С.П.Пирсултанлы поезийасындакы фцсункарлыг кефийя-тиндян ян башлыгъасы ондадыр ки, юзцнц Вятянин айрылмаз парчасы кими эюрцр вя юзцнцн няинки физики варлыьыны, ьисмани образыны вятянин бир щиссяси сайыр, щямчинин инсана хас олан мяняви варлыьыны, мяняви образыны да вятян анлайышына цзви щякилдя баьлайыр. Дедийимизин яйани мянзярсини «Варлыьым» адлы шеирин дилиндын мщашцидя едя биярик:

*Варлыьым, цряйим –
Эянья -
Эюзлярим –
Эюйэюл, Маралэюл
Эюлляр.*

*Голларым –
Ханбулааын, Гызылторпааын
Доламбаа йоллары.
Щясрятим –
Гарабааымын
Гызыл оба елляри.
Ичимин алову -- оду –
Дялидааын лалаляри,
Чил эязан
Чилэяз дааларынын
Эцлляри...*

Диггят един: Эянъяни – добулдууу йурду «варлыбым, црйим» адландырмагла щям физики ысмини-варлыбыны, щям дя ки, мяняви дцнйасыны – црйини вятянинки щесаб едир, башга сюзля, юзцнц бирбаша вятянин юзц (добулдууу вятян, торпаг олан Эянъянин юзц) щесаб едир. Бурада вятян – инсан паралеллийи юзцнц эюстярир, йяни инсан (шаир) бирбаша вятянин юзцнцн ыанлы тяъяссцмчцсц кими чыхыш едир. Эенишлийи иля бир гядяр сонра...

Шеирдя Эюйэюлцн, Маралэюлцн айна сулары мцяллифин эюзляри иля мцгайися едилир. Ардынъа ися Ханбулааа, Гызылторпааа узанан йоллары юзцнцн голлары тимсалында верян шаир бунунла юз ысминин органларыны вятян торпааына, вятян суларына бянзядир. Бурадан да эюрцндцйц кими, юз физики варлыбыны вятянин бир парчасы олага эютцрцр.

Гарабааын йааы пянъясиня кечян ел-обаларыны ися мяняви тяряфляри иля мцгайисяйя эятириб, кюнцл дцнйасынын щясряти кими цмумиляшдирир.

Дахилиндяки оду-гязяби ися Дялидабын лаляляриня, Чилэяз даьларынын эцлляриня тяшбещ етмякля, бир нюв, лалянин алдыбы гырмызы рянэи юз дахили гязябинин гызмар-гызылы-гырмызы оду-алову кими эюрцр, даьларын рянэбярэнэ эцлляринин рянэини дя йеня юз дахили дцнйасынын зянэинлийи-рянэинлийи иля, ялванлыбы иля баьлайыр... Бах, Сядник Паша бу ьцр зянэин поетик овгатын сащибидир, бу ьцр шаирания тябиятя маликдир. Буна эюря дя «Дуйьуларымы дяниз кими ляпяляндирян Тяртярин шязминдян шязни, байатылы, охшамалы нямя дейян дилляридир» дейир, она дуйьу верян, ону илшамландырыб шаир едянин мящз доьмаьа вятян тябияти олдуьуну, вятянин еьакар мянзярсяи олдуьуну бйан едир.

*Юмрцмцн ахары –
Йаз йаьышына гошулуб.
Ашыб-дашан
Йашыл даьларын
Гышгырыглы сельяри -*

дейяндя ися Сядник мцяллим юз юмрцнц йазда даьларын кюкцндян сяс-кцйля, гышгырты сала-сала ахыб эедян даь селляриня бянзядир, бунунла да юзцнц йаз, бащар фяслинин тямтярабына тай тутур, истяр елми фяалийятиндяки, истяр бядии йарадыгылыбындакы уьурларын – сярщядлярин, эялщазяллярин --ьошьунлугларын щамысынын кюкцнцн доьма вятяндян, доьма халгдан эялдийини ьар чякир.

Вя ахырда да санки мющцрбянд сайаьы верир ки,

*Бу йашымда зещнимдя галан –
Карслы оьлунун
Сямимиййяти,
Бахышы, достлуг йазан
О мцбаряк яляри.*

Беяликля, «бу йашымда» -- йяни тьякъя юзцмцн йох, бцтвовлцкдя щамынын зещниндя тцрк оьлу Карслыоьлунун достлуг йазан мцбаряк ялярини хатырлатмагла, цмумиликдя Тцрк дцнйасынын мящкям сарсылмаз, язяли вя ябяди достлуьуна симэя вурмушдур.

Азярбайьан адлы вятяниндян сющбят ачанда ону Тцркийя иля вящдятдя эютцрян Сядник мцяллим Тцркийя дейяндя ися ону садьяъя мцасир Тцркийя Сумщуриййяти мянасында йох, бцтвовлцкдя Тцрк дцнйасы – тцрк елляри кими мяналандырмышдыр.

Щеч тьясадцфи дейилдир ки, «Лилпар булаг» китабындакы шеирляринин бир гисмини «Тцркийя тяраняляри» ады алтында групплашдырыб, тцрк дцнйасы иля баьлы юзцмцн елми вя бядии тядгигатларыны, билэилярини, поетик тьяссцратларыны ващид мяркязя эятириб шеирляринин рущуна кючцрдцр:

*Тцркмян гардаш:
Тьякъя мяням
Тцрк демя!
Тцркмян де,
Тьяк мян демя.
Сян дя бизлярдян бирисян,
Фярги бу,
Сцнортаъ,*

*Түркцн бешик йерисян,
Анъаг билясян,
Күррейи-ярзин
Йарыдан-йарысы
Түркмян –
Түрк мяням дейир.
Аллащы бир,
Дили бир, инанъы бир
Бир бядяням дейир.
Алтайдан, Йагутдан
Анадолуя гядяр.
Түрк йурдуйам,
Түркляря вятяням дейир.*

Бу шеир бящри-тявил кими бирняфяся охунур, ща истясян дя ки, бир йердя няфясини дяриб бир балаъа фасилия едясян, мцмкцн олмур ки, олмур, чцнки ян башлыгъасы дайанмаъа, фасилия-ара вермаяя бир «дайанаъаг» тапа билмирсян, адамын рущуну юзцня о гядяр сяфярбяр едир ки, истямирсян йарыда сюзцнц кясясян, дайандырасан. Щям дя она эюря ки, шеирдя Сядник Пашанын рущу вар, кцкряйян-чаълайан рущу, арам, динълик тапмаيان цряйинин оду-няфяси вар; щям дя йухарыда дедийим кими, бурада алим Сядникля шаир Сядник гошалашыблар, елми тяфяккцрля бядии тяфяккцр бурада бирляшиб мюъцзя йарадыблар, гядим, улу тцрк дцнйасына бу эцндян сяфяр едибляр вя охуъулары да бу сяфярин тьяссцратлары иля йашамаъа ямялли-башлы сювг едибляр. Бу сяфяр, ялбяття ки, поетик тяфяккцрцн, елми мцщакимянин сяфяридир, Алтайдан-Алтай тцрк бирлийиндян мцасир Анадолуядяк – Тцркийя

Республикасынадык олан узун бир заманы поетик вцсятля – ишыг сцрятиля бир оху анында сйашят едярсян. Бу, набылларда, яфсанялярдя ола билияк мюьцзяли сяфярдир ки, буну да фолклорщнас – набыл вя яфсаняляримизин эюзял билиьиси Сядник мцяллим баьарыб. Йох, бу сяфяри – бу илдырым сцрятли заман сяфярини тьякья Сядник Раша юзц йох, юзц иля бащям шеири васитясиля охуьуларына да етдирмайи баьарыб. Бяли, бу шеирдя охуьунун кюнцл алями нечя минилликляря сйашятя чыхыр, улу тцрк дцнйасындан цзц эцнцмцзя гядяр мющтящям бир йол гят едир. Шеирдя тцрк гювмяляриндя, миллятляриндя бири олан тцркмян гардашларымыза мцраьят етсдя, шеир бцтцн тцрк адына сыьышан, тцрк адыны дашыйан дцнйа тцрклярия цнванланыб. Шаир бир миллятя йох, онларла, йцзляря миллятляря мцраьят имзалайыб. «Тцркмян» адынын – сюзцнцн тьякиб щиссялярини «тцрк» вя «мян» сюзляри тьякил едир, ад-сюз «тцрк мяням» дейир, лакин Сядник Паша вар сясиля щайгырараг ъар чякир ки, йер цзцндяки бцтцн тцрк сой вя гябиля бирлящмяляри «тцркмян» дейир, «тцрк мян» -- «тцрк мяням» дейир.

Бах, бу ъыр сюзцн, етносун, миллятин адынын дашыдыьы лексик-семантик йцкцня эцвяняряк чох буюцк фикир йцрцдцр мцяллиф. Йер кцрясинин бцтцн тцрклярини ялбирлийя, дилбирлийя, ямял бирлийиня сясляйир. Цмумиликдя ися ващид тцрк дцнйасыны, тцрк вятянини вясф едир, щабеля Сядник мцяллимин тцрк ашыьы Эцлабийя, Анадолу ювлады Мцщсин Йазычыоьлуя, Карслыоьлуна, тцрк мцьянниси Эцлсярня, Тансу Чилляря щяср етдийи шеирляринин дя рущунда тьякья Тцркийя тцрклярия дейил, бцтцв

тцрк дцнйасына шяксиз севэи вя мящяббятин
ифадясини эюрцрцк. Мясялян:

*Карслыоьлу, бир ряссам олайдым,
Чякяйдим рясмини вятянин цстя, -*

бейти иля Карслыоьлуна цнванладыгы шеирини о,
сонуьда цмуми бящяри бир овгата кюкляйир:

*Досту итирян йох, дост тапанам мян,
Эюр няляр йазылыб бир мянин цстя.*

Шаир-ряссам олуб Карслыоьлунун сурятини
вятянин образы кими сюзля тясвир едир, «бир мянин
цстя» -- йяни бир няфярин, овлийа няфясли
Пирсултанын няфясиндя –синясиндя достлуг,
гардашлыг дуйбуларынын шюлялямясини билдир-
мякля, сятирархасы дилля бцтцн тцрк еллярини
сяфярбярлийя дявят едир. Бу истяк, амал, ялбяття ки,
С.П.Пирсултанлынын Тцркийя севэисинин, тцрк
дцнйасына сонсуз мящяббятин тязашцр формасыдыр.

Эюрцндцйц кими, Сядник Пашанын илщамы
«лилпар булаг» кими ъошуб кцкрыйир, буюцк вятян
севэисиндян доймаг билмайян кюнцл охуьуларына да
беля бир рущу тялгин едир:

*Баназ кюйцн аь булуду
Мянимля эюрцидц этди.
Йылдыздаьын рцзэары
Мянимля юнцидц этди.*

Баназ кюй, Йылдыздаь, шабеля Болунун Гартал гайасы, Ала даьлар, Гызылырмаг кими топонимлярин адлары бурада буюцк мящяббятля чякилир, торпаг, щятта вятянин башы цстдяки аь булуд мцгяддяс тутулур, тяшхисляндирилир, инсан кими мцяллифля эюрцщцр-юпцщцр дя...

*Гызылырмаг сауцилиндя
Топа гызлар эццщидц.*

*Щяр тяряфдян йаьмур йаьды,
Мяним гялбимя эцн дцщидц.*

Йарадылан тябият лювщясиндя тязаддан йарарланан сяняткар бир дясля – бир топа гызын эццщмясиндян вядя эялир, Вятянин—Тцркийянин бу щян, бяхтявяр гызларынын хош ящвалындан фрящнак олур, бу дямдя йаьышын йаьмасына, щаванын сойуьуна бахмайараг, «мяним гялбимя эцн дцщидц» дейряк, бу селин-суйун, сойуьун она тясир етмядийини, щяля цстялик, инсанларын хош овгатынын онун ъанында истилик йаратдыьыны, сямимийятдян – илыг мцнасибятдян исиндийини бцрузя верир. Бу, ня демякдир. Бу, ону ифадя едир ки, Сядник мцяллим садяья, торпаьы, щаваны нязмя чякмир, садяья олагаг тябиятин фцнсар эюзяллийиня алудя олуб зювг алмыр, шабеля эюрцб мцщашидя апардыьы ятраф мцщитдя инсанларын да дахили-мяняви аляминя эюз-нязяр йетирир, торпаьын-тябиятин эю-зяллийи иля инсанларын эюзяллийини – бяхтявяр, мясуд йашайышларыны вящдяддя гябул едир, тябиятин сафлыьы иля мяняви мцщитин

сафлыы арасында гырылмаз рабитялилик эюрцр вя бундан даща чох севиниб, бяхтийарлыг дуйур вя бу дуйбусуну да, эюрцндцйц кими, йарадыгылыыында якс етдирир. Башга сюзля, Сядник Паша Пирсултанлы тяхъя Тцркийя торпаынын эюзял мянзярялярини нязмя чякмир, щабеля оранын сакинляринин дя хошбяхт йашамаларынын фяргиня варыр вя тябият-инсан мцнасибятляринин арасында бир дахили щармонийа ахтарыр, тапыр вя буну сюзля рямя чякир. Бу ъцр бахыш тярзинин юзцндя бир мцдриклик вар, вятяни-торпаы саядя вясф етмяк йох, торпаы-тябияти инсанлары гарышыг вящдядя алмаг, бир бцтцов кими алыб, гябул едиб шеиря эятирмяк юзц бир щяйат фялсаяфсидир. Юзэя сюзля, вятяни гуру тясвирчиликля кифайятлянмякля ифадя етмяк бяситчи-ликдир, вятяни ъанлы организми кими тясвир етмяк лазымдыр. Даща доьрусу, Гядим Мисирин ъансыз Аллащлары – амонлары кими, Вятяни дя бцтлящдирмяк, ъансыз мцгявва кими алыб, тясвиря эятирмяк йанлышлыгдыр. Вятян йалныз тябии амиллярля – йяни ъанлы биоложи алямяля вя ъансыз тябият варлыглары иля – дашла, торпагла, су иля вя с. щабеля флора вя фаунагарышыг тябиятин юзц иля ифадя олунмур, вятян анлайышлы юзлцйцндя щям дя сосиал алями -- инсанлары, вятяндащлары юз ящатя даирясиня алыр. Бир сюзля, инсандан кянар, инсанлардан тяьрид едилмищ щякилдя щеч бир вятян анлайышы бцтцовлцк кэсб етмир. Вятян юз фядаиси иля, вятяндащлары иля вятян олур. Долайысы иля бир тцрк шаиринин дедийи кими, торпаг уьрунда юлян варса, Вятяндир! Йяни торпаыын уьрунда ъаныны фяда едя билян вятяндашы (вятян дашыйыгысы, вятян

йашаданы) варса, онда о торпаг вятяня чевриля биляр, якс шалда гуру торпаг – инсандан, халгдан, миллятдян айры шалда торпаг вятян дейилдир!

Бах, бу мянада Сядник Паша Пирсултанлы поезийасынын охуъуйа ашыладыгы мцсбят кейфийятлярдян цмдяси одур ки, бу нцмунялярдя тябиятля инсан бцтювлцкдя вясф олунур, цстяэял, мцяллиф юзц ъанлы олагаг бир шаир кими дя, бир алим кими дя вятянин лайигли вятяндашы кими – фядакар вятян ювлады кими чыхыш едир вя шеирлярдян бойланан лирик мян – «Лилпар булаг» образынын ъанлы дашыйгысы олан Сядник Паша юзц вятян торпаынын яйани ъанлы символу кими чыхыш едир. Башга сюзля, «Лилпар булаг» адланан китаб васитясиля биз Сядник Рашанын символик адашы кими «Лилпар булаг» образынын сясини динляйир, бу сясин мешриня алудя олуруг. Йохса, яээр беля олмасайды, Сядник Рашанын бир халг озаны кими, бир мцдрик Хоъа кими ел-ел, оба-оба, мащал-мащал эязиб бир эюркямли, фолклорщцнас-алим кими формалаша билярдими, лап еля онун юзц ъанлы фолклор кими мяшщурлаша билярдими?! Бяли, Сядник мцяллим бир шяхсийят олагаг, щям дя ъанлы фолклор абидясидир, фолклор ися халга мяхсусдур, демяк, Сядник мцяллим юзц халгын бир ляйагятли шяхсийяти кими бирбаша халгын адындан даныша билир, халгын юзцнц тямсил едя биляр, халгын цнваныны дашыйа билир. Вя яээр халгын цнваныны юз имзасында, юз рущунда, юз бядии вя елми йарадыгылыбында йашада билирся, дашыйа билирся, онда демяк, Сядник Паша бунунла щям дя халгын цнваны олан торпаы – бир сюзля, вятянин юзцнц

тямсил едя билир. Бир сюзля, Сядник Паша Пирсултанлы алим вя шаир олараг такъя халгын адындан данышмыр, ейни заманда, халгын юзцнц тямсил едян мцдрик сима, халгын йурдуну бялэяляйян вятянин ъанлы образыдыр ки, бу китабында да о, вятянин «лилпар булабы» кими чаьлайыб-ъошур вя охуъунун тьяшняли кюнлцня ахыб, она сярин бир овгат бяхш едир, рущуна сяринлик эятирир. Сядник мцяллимин бир шеириндя дедийи кими,

*Охусан да йцз ясяри,
Дуймасан олмаз кясяри...*

Бяли, ялбяття ки, охуъудан бирья дуйбулу цряк, ити зещин, интеллектуал сывиййя тьялб олунур ки, бу мисраларда вурьулалананлары кюнцл дцнйасына сала билсин, мцяллифи баша дцшсцн.

Сядник Паша Пирсултанлы бир халг билиъиси кими, ел сяняткары – шаири кими севилмяйинин нятиъясидир ки, бир сыра сюз-сянят адамлары – Мяммяд Алим, Елхан Эюзялдаьлы, Нурайиб Ясэярли, Мяммяд Гашгачайлы Ашыг Щашым Губалы, Рамиз Тямкин, Ящмяд Фярщад, Фяридя Ябцлфязгызы, Гивами Газыйев, Ашыг Камандар, Забир Ялийев, Мащиря Исбигызы вя башга шеир-сянят адамлары, щабеля юз оьлу Сяййаф Сядникоьлу онун шяниня шеирляр гошмуш, мащнылар бястялямищляр.

*Тяхяллцс эютирцб Пирсултан кими,
Алимди, шаирди, щям льяман кими.
Дцщцнян зякалы бир инсан кими,
Чякир щясярятини йцзц Сядникин.*

Мяммяд Гашгачайлынын она йаздыбы
нцмунядян бир бянддир бу. Алим, шаир, лобман,
зякалы инсан кими тяряннцм олунур. Бу
тяряннцмлярин, тярифлярин щярясиндя бизляря
С.П.Пирсултанлы шяхсиййятиня буюцк севэидян сюз
ачылыр, мцхтялиф ракурслардан Сядник мцяллим
бизляря тягдим олунур. Мян ися юз нювбямдя бу
йазымда Сядник Рашамызын вятянин «Лилпар булаг»
тимсалында эюрцнян, чыхыш едян ъанлы образындан
бящс ача билдим.

*Шакир Албалыйев,
elmlər namizədi*

***ANA ÜLFƏTİ,
VƏTƏN MƏHƏBBƏTİ***

ANA

Sən Adəm Atanın yadigarısan,
Ana vətənimin anası, ana.
O İmam Həsənin, İmam Hüseyinin,
Beşiyi başında laylası, ana!

Laylan bulaqların zümzüməsidir,
Səsin Mina dağda Hacər səsidir,
Adın körpələrin ilk kəlməsidir,
Zəm-zəm sularının sonası, ana!

A Sədnik, səksənə yetirdin yaşın,
Doğru yol yolçusu dik tutar başın,
Kəbənin kərpicin, ləl-qara daşın,
Beytül-Müqəddəsin bənası, ana.

LAYLAY İSTƏYİR

Könlüm səksən yaşda layla istəyir,
Çoxdan köçüb mənim layla çalanım.
Anamın laylası səndə qalıbdı,
Lilpar bulaq, gəl başına dolanım.

Yolunu ot basıb, anamdan sonra,
Gölünə qaz gəlmir, sonamdan sonra,
Mənim, bax, bu dəli sövdəmdən sonra,
Sularında qoy durulum, bulanım.

Sularında qoy çalxanım, yaxanım,
Sədnik, yaxşı baxsın göydən baxanım.
Görünməyir nə sultanım, nə xanım,
Onlardı hər kəsdən uca olanım.

09.04.2010-cu il

DAĞLAR

Yaz gələndə gəlin kimi bəzənər,
Gəlinin başına güllər ələnər.
Dağı-daşı gül-çiçəyə bələnər,
Nişanlı qız kimi süslənən dağlar.

Çeşmələrə enər ağca mayalar,
Şair olan gözəllikdən pay alar,
Qartalın məskəni yalçın qayalar,
Kəklikdir daşında səslənən dağlar.

Açsa gülün qoxlamasam nə lazım?
Yurd yerlərin yoxlamasam nə lazım?
Candan əziz saxlamasam nə lazım?
Sədnikin qəlbində bəslənən dağlar.

14.04.2010-cu il

DƏRDİMİ

Dərdimi dağa desəm,
Dağ tərənər, dağ yerişər.
Od tutar sular yanar,
Dağ yığılar, dağ ərişər.

Dərdimi suya desəm,
Su alışar, sular yanar,
Xəzər suya həsrət qalar,
Araz axmaz, Kür dayanar.

Dərdimi Sədnikə desəm,
Qaynar, qaynar, əsər, coşar,
Dərdi bəğrına basar,
Doğma bilər, qucaq açar.

*Sal daşları yarar gələr,
Qayada Əməni bulaq.
Yaz-yay axarında bitər,
Yam-yaşıl səməni bulaq.*

A GƏNCƏ ÇAYI

O ana Qoşqarın ana qoynundan,
Dağlardan gəlirsən, a Gəncə çayı.
Yellicənin, Güllücənin boynundan,
Dağlardan gəlirsən, a Gəncə çayı.

Qəşlitəndə Sarı çiçək düzündə,
Dağ qızları bulaqların gözündə,
Lalələrin qara xal var üzündə,
Dağlardan gəlirsən, a Gəncə çayı.

Göy təpələr niyə dinmir laldımı?
Yaylaqlar Sədniki xəbər aldımı?
Ballıcanın suyu yenə baldımı?
Dağlardan gəlirsən, a Gəncə çayı.

16.04.2010

MƏNİ

Nə təzəcə doğmuş dan ulduzuyam,
Nə də dağdan aşmış gün bilmə məni.
Kimə oxşadırsan oxşat razıyam,
Özünə oxşatma, sən bilmə məni.

Min il keçsə tarix məndən yazacaq,
Mənə kəc baxanı tarix pozacaq,

Tarix məni hər an uca tutacaq,
O dağ döşündəki çən bilmə məni.

Əsrlər ötsə də yenə sağam mən,
Hər zaman, hər zaman olacağam mən,
Tarix yaşadacaq, qalacağam mən,
Sədnik getdi demə, son bilmə məni.

ÜLVƏ KƏKLİK

Xınalı kəkliyin körpə ülvəsi,
Yazımın müjdəsi, nübarısan sən.
Qar yeyir zirvədə Ur kəklikləri,
Qoşqarda Qırxqızın baharısan sən.

Buzu təzə sınımış dağ göllərinin,
Qoynuna yaşıl baş sonası gəlmiş,
Dəcəllik eyləyir körpə əliklər,
Talasından enib anası gəlmiş.

Lalələr düzlərdə yanır-alışır,
Bənövşə seçilmir, nərgiz görünmür,
Necə xoş gəlibdir ilin bu yazı,
Dağlara Sədnikin sonası gəlmiş.

DƏYİŞMƏRƏM

Körpə uşaq səsini,
Bulaq zümzüməsini,
Bir Allah kəlməsini,
Heç nəyə dəyişməyəm.

İsti ana qucağın,
Doğma ata ocağın,
Pirim-Pirsultan dağın,
Heç nəyə dəyişməyəm.

Sədnik sözündə qəti,
Vətən canı, ülfəti,
Bir də ilk məhəbbəti,
Heç nəyə dəyişməyəm.

AĞRI DAĞI

Soltan dağın soltanısan,
Neçə dağların xanısan,
Nuhçıxanın-Naxçıvanın,
Quzeydə Savalanın,
Güneydə Şahdağının,
Sirdaşısan, Ağrı dağı,
Elburusun, Uyğurda Kaşkarın,
Kafkazlarda Şeyx Sənanın,
Xan Kəpəzin, Qoşqarın,
Aveyin, Qanlıdağın,

Qardaşısən Ağrı dağı.
Çin səddini insan tikib, insan yapıb,
Nə dağ yarıb, nə dağ çapıb.
Sən İlahinin yapıdığı bir dağsan,
Sən Allahın yapıdığı bir qalasan.
Himni Allah qoyub,
Sən türkün dağısən,
Sən türkün qalasısan,
Dünya durduqca olasısan,
Yer məhvərindən çıxsa belə,
Yenə sən qalasısan,
Canım, gözüm, Ağrı dağı.

YOZARDIM NƏNƏ

Gecə göy üzündə Ay tutulanda,
Mis qazan, mis sini döyərdi, nənəm.
Əjdahanı qarğayıb, söyərdi, nənəm,
Dodaqaltı nəsə deyərdi nənəm,
Əlifbanı bilsəydim yazardım, nənə,
Onu bu gün bilib, yozardım nənə.

Birdən göy gurlayıb, şimşək çaxanda,
Bizləri yanaşı qoyardı nənəm,
“İldırım tək vurur, cütə toxunmaz”,

O şimşək keçəndə Yeddi qardaşı,
Dalınca atardı bir parça daşı.

Yaz gələndə qodu-qodu bəzərdi,
Gərdəninə qotazları düzərdi,
Sonrada Günəşi öyərdi, nənəm.
Cürbəcür nəğmələr deyərdi, nənəm.

YADINDA VARMİ

Hamı köçüb, sən qalmısan, a dağlar,
Mən cavan olduğum yadında varmı?
Mənim gənclikdə kənd toylarında,
Nəmərlər aldığım yadında varmı?

Bəy yandaşı şaxı gözəl bəzərdi,
Şax əlində ortalıqda süzərdi,
Arif olan işin çəmin bilərdi,
Toy şaxın çaldığım yadında varmı?

Eldə var olsun, yaşasın mərdi,
Mərd oldu, Sədnikin olmadı dərdi,
Üz-üzə gələndə alçaq namərdi,
Atından saldıığım yadında varmı?

O MƏNİM ÜRƏYİMDİR

Bu sinəmdə bir lələdir,
Bil, o mənim ürəyimdir.
Şəbnəm dolu pıyalədir,
Bil, o mənim ürəyimdir.

Ona eşqin odu düşüb,
Məhəbbətin dadı düşüb,
Məcnunun fəryadı düşüb,
Bil, o mənim ürəyimdir.

Vətən deyər, ana deyər,
Sözün yana-yana deyər,
Sırrımı canana deyər,
Bil, o mənim ürəyimdir.

Ayrılmaz el-obasından,
Tərlən quş tək yuvasından,
Əl götürməz sövdəsindən,
Bil, o mənim ürəyimdir.

Gözəllərin müjdə yeri,
Sevənlərin səcdə yeri,
Bu Sədnikin şah əsəri,
Bil, o mənim ürəyimdir.

DUMANDI

Qoşqar, görüşünə gəlmişdim,
Bir də gəlməyim gumana qaldı.
Heyf zirvələri görə bilmədim,
Dağ dumandı, daş dumandı.

Gecə yol gəlibdi yorğundu,
Baş dumandı, huş dumandı,
Mən çox dumanlar görmüşəm,
İçməmiş sərxoş dumandı.

QIZIL ƏHMƏR

(Mənsur şeir)

Arazla Kürün
Qovuşduğu yerdə,
İç Muğanın
 sinəsində
Bitibdi,
Qızıl alma,
Qızıl Əhmər alması.
Bir Qızıl Əhmər
almasından ötrü
O dünyaya gedib
Gələn olub.
Bir zəmbil ət,
Bir tuluq su
Simurq üçün.

Məlikməmməd
O quşa
“Qu” deyəndə su,
“Qa” deyəndə ət verib.
“Qu” sözü
Qu quşuna ad olub.
Bəlkə də ala qarğanın
Dilindəki o sözü,
“Qa” deyəndə qarğa
Qar yox, ət istəyir.
Quşun da dilini,
öyrənmədik.
Bil Həzrəti Süleyman,
İsgəndər Zülqərneyn,
Ovçu Pirim
Quş dilin bilib.
Quş dilinin sirrini -
Sehrini bilməliyik.
Bunu öyrənməyə,
Əsatir, əfsanələrimiz var,
Əlində açar olan,
Qırxıncı qapını da açar.
Qızıl Əhmərin
Bərməkili olub,
İlk bağbanı.
Qızıl Əhmərin rəngi solubdur.
Bu gün nə Məlikməmməd var,
Nə də onun atası.
Kimə deyim dərdimi?!

Kimdi sözüm tutası.
İç Muğandan Qəbələyə,
Oğuzə gəlmisən.
Ay Qızıl Əhmər almam,
Sən canın cövhərisən,
Meyvələrin gövhərisən,
Allah qorusun səni.

BƏLKƏ SƏN

Xəzər –
Xızırın məskəni,
Ağ-boz atın,
Cıdır meydanı.
Xızır səndə at çapıb,
Müqəddəs yerləri:
Şirvanda Diri babanı,
Qubada Tufan dağını,
Dəvəçidə Ağ dəvəni,
Siyah zənəni tapıb o
Türkmənlər yurduma
Xəzərbecan,
Osetinlər
Xəzərimə Xızı deyirlər.
Xəzər yurdumun
Sən gözüsən,
Bəlkə Xızırın özüsən.
Dənizin sahilində

Sədnik, gərək ağır-ağır
Gəzəsən bu yerdə
Nə dərin dəryaya gir
Nə də ki Xızır çağır.

AY ZƏRBÜL- MƏSƏLLİ

Masallı –
Ay zərbül-məsəlli!
Gücü, qüdrəti olub,
Yanardağının
Şanı-şöhrəti olub,
Yanardağının
Bu möcüzəli dağın,
Odunda-alovunda,
Rəng-rəng
Güllər açıb,
Sevən gənclər
Odlu gülün
Yanına qaçıb.
Səcdə qılıblar,
Gülləri qoxlayıblar,
Möcüzəni yoxlayıblar,
Şəfa qaynağı,
Viləşin zəməzəm nohuru.
Xeyli uzaqda,
Abı-dərdə,
Təbib olub,

Hər bir dərədə.

ZİVLƏN TALASI

Xurma əvəzi Xurmud bitər,
Zivlənin talasında,
Uşaqlıqdan gözüm qalıb.
Al yanaqlı lalasında.
Dəhrə quyruq meşə xoruzu,
Yanında boz dağ kəkliyi,
Bir yanında Soltan toyuq,
Ayaqlar sarı-qırmızı,
Göygöllərin üzük qaşığı,
Bənzərsiz bir Göygözü var,
Gölün çevrəsi ağ-göy zambaq,
Qotaz-qotaz gülləri var.

BÜLBÜL

Sən də yaralısan, mən də yaralı,
Yaralı-yaralı oxuma, bülbül!
Yaşıl yarpaqların gir arasına,
Rast gələrsən namərd oxuna,
Gəl belə aşkara oxuma, bülbül!

Çox darıxma gələr, güllü yaz gələr,

Nalə çəkmə gözlərinə boz gələr,
Qızılgülər pardaqlanar tez gələr,
Düşərsən gülündən aralı, bülbül.

DOĞULMUŞAM

Şeirimlə dünyaya qoşa gəlmişəm,
Şeirimlə anadan bir doğulmuşam.
Çalıbdı laylamı Pirsultan dağı,
Dağlarda bir parça nur doğulmuşam.

Baş-başa qayalar evim-eşiyim,
Gərməşövdən hörülübdü beşiyim,
Qoşqar qibləgahım, çəkib keşiyim,
Əməni bulaqda dür doğulmuşam.

Dayım deyib, sən bu elə butasan,
Səd-yüz, nik-yaxşı mərtəbənə çatasan,
Pirsultanın kəməmindən tutasan,
Əllərim duada pır doğulmuşam.

DEYİL

Dağlara həsrətəm, yarım qalmışam,
Yarım yarla köçüb, yarım qalmışam,
Göllərim quruyub, yarım qalmışam,
Kür-Araz çağlasa dolası deyil.

Dünya çox gözəldi, gözəldən gözəl,
Açıla gülləri, olmaya xəzəl,
Şəninə min qoşma, söylə, min qəzəl,
Qoca palıd cavan olası deyil.

Nənə köçdü, baba köçdü, yar köçdü,
Hamısı dünyadan intizar köçdü,
Qalan cavanlardı, ulular köçdü,
Dünya Sədnikə də qalası deyil.

NƏRGİZİM

Yaz gəlib dağlara, mən də gəlmişəm,
Dağlarda güllərin qoxusun alım.
Yenə gözlərimdən yuxum qaçıbdır,
Nərgizin gözündən yuxusun alım.

İstərəm ki, hər dağlara gələndə,
Yağmurunda, yağışında yaş olum,
Arzum budur ayrılmayın dağlardan,
Qoşqarımın yamacında daş oldum.

Sədnik, yurdu çox dolandım, çox gəzdim,
Nə Kəpəzdən, nə Murovdan doymuşam.

Pirsultanla qoşa yazdım adımı,
O yerdə pozulmaz bir iz qoymuşam.

18.04.2010

QALIBDI

Namərd gəlib – gedə, bir də qayıda,
Görə ondan sonra nələr qalıbdı.
Arvad özgə evdə, uşaq didərgin,
Yurdunda anası mələr qalıbdı.

Görə ki, ucalıb yıxdığı damlar,
Evində çıraq da yanmır axşamlar,
Qonşuda çil-çıraq, yanır ağ şamlar,
Öz yurdu-yuvası səlvər qalıbdı.

Sədnik, ərzi-halın ellərə söylə,
Namərdi lənətlə, daş-qalaq eylə,
Güllədən betərdi demirəm hələ,
Desəm, bircə sözdən ölər qalıbdı.

18.04.2010

SƏNİ

Bağışla gəl məni sehrbaz xanım,
Yox seçə bilmədim mələkdən səni.
Un olsaydın ələyimə alardım,
Özüm keçirərdim ələkdən səni.

Pusquda dayanıb tələ qurmusan,
Çoxunu quş bilib cələ qurmusan,
Şahinlərin qanadını qırmısan,
Mən necə qurtarım kələkdən səni.

Sədnik, indi anlamışam işini,
Gürzə kimi göstərəndə dişini,
Sınıq bir körpüdə itir huşunu,
Qoruya bilməyim küləkdən səni.

18.04.2010

SIZMAMIŞAM MƏN

Aləm bilir, mən bir qaynar bulağam,
Yağış sularından sızmamışam mən.
Təbim gəlib, söz sinəmdə cəm olub,
İlhamsız bir misra yazmamışam mən.

Durna kimi pərvazlanıb, düzülüb,
Mənim şeirim bir nəfəsə yazılıb,
Nə əl dəyib, nə bir misra pozulub,
Yazdığımı təzdən pozmamışam mən.

Dərya kimi qaynamışam, dolmuşam,
Yaradanın nəzərində olmuşam.

İlhamımı Pirsultandan almışam,
Sədnik, qeyri kömək gəzməmişəm mən.

18.04.2010

LALA

Mən aranda dağa həsrət,
Sən dağlarda yan, ay lala!
Küsdürmüşən bənövşəni,
Eyləmişən qan, ay lala!

Nərgizlərin gözü yaşdı,
Şəbnəmləri almaz daşdı,
Kim gördüsə səndən qaçdı,
Heç deyən yox, can, ay lala!

Sədnik, sözün bir hikmətdi,
Tutammadı, söz yan getdi,
Gedib bir yarğanda bitdi,
Andır qaldı don, ay lala!

18.04.2010

GƏLİR

Quyruğunu düyüb, göy səkil atın,
Atılıb belinə minməyim gəlir.
At belində dolayları gəzməyim,
Ordan Qaşqa çaya enməyim gəlir.

Hayvalıda qabağında fəsəli,
Ömür gəncliyinə qayıdıb, bəli!
Əlikləri əmlik kimi yeməli,
Bulaqlar başına enməyim gəlir.

Sədnik, dağ başında təkə dayanıb,
Ağ qayası şəfəqlərə boyanıb,
Urdağında Ur kəkliklər oyanıb,
Quş təkə ötməyim, dinməyim gəlir.

18.04.2010

BİLƏYDİM

Uça-uça qarlı dağlar,
Belindən aşa biləydim.
Dağlar şahı Ağrı dağın,
Nəğməsin qoşa biləydim.

Hasan dağı çatal-matal,
Çatında pələnglər yatar,
Durnam gələr qatar-qatar,
Yaz gələr haşa biləydim.

Qışda-yayda qarın getməz,
Qoynundan baharın getməz,
Çiçək açmaz, nə gül bitməz,
Yazaydım, daşa biləydim.

Qızıl İrmaq, Yaşıl İrmaq,
Min dəfə bax, olmaz doymaq,
Sən olmasan bülbül ötməz,
Bülbül tək coşa biləydim.

Gəzəydim Yıldız dağını,
Banazın bağça-bağını,
Sədnik, qızılgül yarpağın,
Alıb, tamaşa gələydim.

GƏLİR

Yenə canımdadır gəncliyin odu,
Kəpəz dağlarını gəzməyim gəlir.
Düz qalxıb ağ buludun tuşuna,
Şahin süzən yerdə, süzməyim gəlir.

Qunduzun başını əzdiyim kimi,
Daşları üstünə düzdüyüm kimi,
O Çoban gölündə üzdüyüm kimi,
Göy-göl sularında üzməyim gəlir.

A Sədnik, çağırsın dağlar belinə,
Qurban olum ləhcəsinə, dilinə,
O dağlar qızının siyah telinə,
O bəyaz gülləri düzməyim gəlir.

28.04.2010

ANA LAYLASI

Səksən yaşa çatmışam,
Hələ qulaqlarımdan,
Getməyib,
ana laylası.

Qəlbimdən axıb gələn,
Həzin nəğmələrin,
Mayası,
ana laylası.

Musiqisi, sözləri anamın,
Bəli, anamın,
Həyat simfoniyasıdır,
ana laylası.

VƏTƏN

Qan sızıb torpağa, gülə, yarpağa,
Vətən oğulları qalxın ayağa.
Kim verməz canını vətəndən ötrü,
Torpaqda, daşdadı vətənin ətri,
Dağlarına qurban olum, ay vətən,
Bağlarına qurban olum, ay vətən,
Düzlərinə qurban olum, ay vətən,
Gözlərinə qurban olum, ay vətən,
Göllərinə qurban olum, ay vətən,
Dillərinə qurban olum, ay vətən.

BƏNÖVŞƏ

Mavi gözlü bir gözəldi,
Qaşqaçayın bənövşəsi,
İncə, zərif bir gözəldi.
Gəlin kimi ətirlənər,
Sanasan ki, bir şüşədir,
Gözlə, əlindən düşər,
Mavi donlu bənövşə.
Axşamdan jalələnr,
Üzünə şəbnəm düşər.
Səhər yelində nazlanar,
Üzü şəhli bənövşə.
Sərin mehli bənövşə,
Tər çiçəkli bənövşə,

Yaz nəfəsli bənövşə.

BƏNÖVŞƏM

Sən gəlməsən mənim yazım yaz olmaz,
Yaz nəfəsli, qız nəfəsli bənövşəm.
Bülbül gülməz, çiçək gülməz, gül gülməz,
Yaz nəfəsli, qız nəfəsli bənövşəm.

Gözəlsən, qəşəngsən, xətti-xallısan,
Bədirlənmiş aysan, ay camallısan.
Qaş-gözünlə qandır, nə xəyallısan,
Yaz nəfəsli, qız nəfəsli bənövşəm.

Pirim, Pirsultanım hüsnünə heyran,
Sənə bənzəməz maral, nə ceyran,
Dodaqların püstə, dişlərin mərcan,
Yaz nəfəsli, qız nəfəsli bənövşəm.

ВЯТЯНИМЯ ДЯЙМЯСИН

Дцшмянин мярмиси,
Эцлляси,
Гой мяня дяйсин,
Вятянимя дяймясин.
Аналар
Сядник адлы оьулу,

бир дя доьар,
Vətən doğulmaz,
Azərbaycan doğulmaz,
Türkiyəm doğulmaz.

***QARTAL OĞLUN,
KƏKLİK QIZIN***

Yaz gələndə gözəlləşər,
Girər dondan-dona dağlar.
Talasında körpə əlik,
Göllərində sona dağlar.

Qüzeyində qar əriyər,
Coşar çaylara yerişər,
Hər yanı lələ bürüyər,
Sanki batar qana dağlar.

Sarı çiçək qolbağıdı,
Qırmızı gül yanağıdı,
Ağ çiçəklər buxağıdı,
Bir yaylaqdı sinə, dağlar,

Vüqarımdı dağın, düzün,
Qartal oğlun, kəklik qızın,
Sədnik desin, namə yazın,
Qıy vuran tərlana, dağlar.

GƏLMƏDİMMİ

Bənövşəli yaylaqları,
Diş göynədən bulaqları.
Başı qarlı o dağları,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

Xoşbulaq tək gülüstanı,
Qoşqardı, sultanı, xanı,
Qıbləgahım Pirsultanı,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

Unutma Yeddi qardaşı,
Qızıldı torpağı, daşı,
Qırxbulaq çayların başı,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

Qaşqaçayı, Arxaşanı,
Türk Səmədi, Türk Paşanı,
O nənəm – xalı qoşanı,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

Gölvənd-gölvənd göllərini,
Löyün-löyün güllərini,

Yağmurunu, sellərini,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

Yazlı, qışlı, dörd fəslini,
Qoç tayfamı, qoç nəslimi,
Cavan şair Sədnikimi,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

GÜL APAR

Şəmkir üstü Xəlpərəngdi,
Bu dağ deyil, bir pələngdi,
Talasında cüyür otlar,
Lalənin köynəyi partlar.
Gələr keçər Daraqqalar,
Başlarında daraq qalar,
Nə aləmdi gör bu tala,
Ağ buludlar tala-tala,
Göy üzündən gəlib keçər.
Gülləri tər, çiçəyi tər,
Talanı gəz, gözü xumar,
Bulaqdan iç, dər gül apar.
Bu tala da sənin kimi
Gözəllərin gözəlidi,
Görməlidi, gəzməlidi.

LALƏ ÜRƏYİMDİR

Pəmbə buludlar kimi,
Yaylığın ağ, bəm-bəyaz.
Xəlpərəngin talası tək,
Sinən hamar, nə dümdüzsən.

İnciçiçəyi təkin,
Geyinmisən ağ donunu,
Axşamdan çəmənə seh düşüb,
Şəbnəm düşüb mirvari danəsi kimi.

Sən meşəyə gələndə,
Yerdə gülür, göydə gülür,
Narın ağ yağış yağır,
Yarpaqlardan bal süzülür.

Talada bir Humay quşu,
Bir də bir lalə görünür,
Sədnik, lalə ürəyimdir,
Görünəndə belə görünür.

DARAQ QAYA

Çeşməli yolundadı,
Daraqlanıb Daraq qaya.
Zülflərinə şana çəkib,
Daraqlanıb Daraq qaya.
Hörüb saçların çin-çin,
Çin qızının saçlarıtək,

Öz gözəlliyi ilə,
Əfsunlayıb təbiəti, Daraq qaya.

Dərələrdən duman qalxır,
Ayağına sürünüb keçir,
Ağ buludlar başına dolanır,
Örpək olur cunalanır,
Çayda ördək-qaz sonalanır,
Bir aləmsən Daraq qaya,
Bir dünyamsan Daraq qaya.

ÜRƏYİM

Kimə qaldı, Keyti, Mehdi dağlarım,
Yaşıl meşələrim, buz bulaqlarım.
O yerlərdə keçib cavan çağlarım,
Dərilməmiş qaldı, gülüm-çiçəyim,
Yaralandı, köz-köz oldu ürəyim.

Qoşdaşdı, Dəlidağdan yuxarı,
Taxta yaylağının axar-baxarı,
Tərtərimin layla çalan axarı,
Dərilməmiş qaldı, gülüm-çiçəyim,
Yaralandı, köz-köz oldu ürəyim.

A daşı, qayası xınalı dağlar,
Zirvəsi dumandan cunalı dağlar,

Çayları, gölləri sonalı dağlar,
Dərilməmiş qaldı, gülüm-çiçəyim,
Yaralandı, köz-köz oldu ürəyim.

Ağ çinqılım, Təkə qayam, nə hallı,
Löy qalası, Tutqu çayı xəyallı,
Arı pətəkləri, xam beçə ballı,
Dərilməmiş qaldı, gülüm-çiçəyim,
Yaralandı, köz-köz oldu ürəyim.

Daşlardan tökülən şəlalə hanı?
Dağ düşündə yanan o lalə hanı?
Sədniki salıbdır xəyala hanı?!
Dərilməmiş qaldı, gülüm-çiçəyim,
Yaralandı, köz-köz oldu ürəyim.

SƏRVAZ DAĞLARI

Yaz gələndə yal-yamacın güllənər,
Qar əriyər, bulaqların dillənər.
Suyun coşar, çayların sellənər,
Ay Sərvaz dağları, Sərvaz dağları.

Qızlar dəstə-dəstə bulağa gələr,
Şaqraq gülüşləri qulağa gələr,

Qız sevən eşqindən bu dağa gələr,
Ay Sərvaz dağları, Sərvaz dağları.

Səndən ayrılanda ayım il olur,
Həsərətindən canım yanıb kül olur,
Sədnikin istəyi bircə gül olur,
Ay Sərvaz dağları, Sərvaz dağları.

BÜLBÜL

Oxuma gözə gələrsən,
Gəl, oxuma yox, -ay bülbül.
Mən də sevdim yarımadım,
Deyəmmədim oxay bülbül!

Yaralandı cavan canım,
Bilməm hara axdı qanım?
Mən olanı necə danım?
Keçib candan oxay- bülbül!

Bax, o gündən yaralıyam,
Ovlağımdan aralıyam,
Sədnik-bilməm haralıyam?
Çıx bu yurddan, çıx ay bülbül!

DAŞINDA KƏKLİK YUXUSU

Mən bu yerdən necə ayrılıım?
Mən bu yerdən necə doyum?
Özüm gözəllik vurğunu,
Necə olar?
Gözəlliyi burda qoyum.
Daşında kəklik yuxusu,
Çəməndə ceyran qoxusu.
Bir yanda dağı, yaylası,
Sularda ana laylası.
Kür boyunca gəzərəm mən,
Bir baxsana “Ceyrançöl”ə,
Hər gələn təzə ildə,
Lalələrdən donun biçər.
Kürdən kənar cülgələrdən,
Ceyran, cüyürlər su içər.
Gözəllikdən doymadım yox,
Möcüzədir, vallah, Sədnik,
Bu yerlərə doyunca bax.

BULUD

Dağlar üstə yata-yata gedərsiz,
Çatarsız nə zaman Banaza bulud?!
Məktubumda söz var, isti nəfəs var,
Verməyin şaxtaya, ayaza bulud.
Xoş qarşılar səni Yıldız elləri,
Göz oxşayar əlvən-əlvən gülləri,

Harda var, Sivasın şux gözəlləri,
Görərsən çıxanda pişvaza, bulud.

Sədnikəm, bir parça bulud olaydım,
Quş olub göyündə qanad çalaydım,
Bir Cəm gecəsinə mehman olaydım,
Yetərdim bax, onda muraza bulud.

VARLIĞIM

Varlığım, ürəyim-
Gəncə.
Gözlərim-
Göy-göl, Maral-göl
Gölləri.
Qollarım-
Xanbulağın, Qızıltorpağın,
Dolanbac yolları.
Həsətım-
Qarabağımın
Qızıl oba
Elləri.
İçimin alovu,
Odu-
Dəli dağın
Lalələri,
Çil gəzən

Çilgəz dağlarının
Gülləri.
Duyğularımı
Dəniz kimi
Ləpələndirən-
Tərtərin həzin,
Həzindən həzin,
Bayatılı,
Laylalı,
Oxşamalı
Nəğmə deyən
Dilləri.
Ömrümün axarı-
Yaz yağışına qoşulub,
Aşıb-daşan,
Yaşıl dağların
Qışqırıklı
Selləri.
Bu yaşımda zehnimdə qalan-
Karlıoğlunun
Səmimiyyəti,
Baxışı,
Dostluq yazan,
O mübarək əlləri.

DAĞLAR

Yaz gələndə rəssam olur,
Bəzək vurur daşa dağlar!
Dərə-təpə yaşllaşır,
Sən sev, sevil yaşa dağlar.

Bu nə bəzək, nə naxışdı?
Baxdıqca aqlım çaşdı.
Gül gül ilə qucaqlaşdı,
Oldu bir tamaşa dağlar.

Bulaqların göz-göz olur,
Dörd bir yanı nərgiz olur,
Hər çiçəyi, bir qız olur,
Dönür yaşıl başa dağlar.

Sədnik çağlar, sular çağlar,
Kövrələr, göy bulud ağlar,
Al geyinər yaşıl bağlar,
Bürünər qumaşa dağlar.

KƏKLİK YUXUSU

Duman yatıb qayasında,
Daşında kəklik yuxusu.

Köbəyində müskəmbər,
Otunda ceyran qoxusu.

Ceyran enir talasından,
Doymur düzün lalasından,
Ayrılmayı balasından,
Canında ovçu qorxusu.

Ceyran, çölün düzündə,
Sədnik, qoşa xal var üzündə,
Amandı qalar gözündə,
Ceyranın bala arzusu.

ƏTRİNİ

Görüş yerinə gəldim,
Rüzgardan aldım ətrin,
Boy verib bənövşə, nərgiz,
Baharından aldım ətrin.

Yenə göllər cilvələndi,
Göydən yerə nur ələndi,
Göllərə cummağım gəldi,
Sonaların aldım ətrin.

Dərə-təpə yaşllaşır,
Baxdıqca gözüm qamaşır.
Sədnik, dağdan bir qız aşır,
Obalardan aldım ətrin.

YOVŞANLIQDA LALƏ

Yovşanlıqda tək qalıb,
Bilmirəm niyə lalə?!
Yovşandan ətir alıb,
Meylini ona salıb,
Bilmirəm niyə lalə?!

Bilməm nəyə bənd olub qalıb?
Yovşanlıqda tək lalə,
Yovşanlıqdan ətir alıb,
Veribdi ürək lalə.

Lalə deyil, o bir qızıdır,
Tək bitib yalqızdı.
Olma qəmgin tək, lalə!
Öz yanına gəl, lalə!

Lalə deyil, çıraqdır,
Ləçək varaq-varaqdır,
Küləklər bir daraqdır,
Daran, daraqlan, lalə!

Qəlbə çıraqsan, lalə!
Yanar ocaqsan, lalə!

Ürəyimin içində.
Gözlərimin içində.

BƏNÖVŞƏ

Qışın oğlan çağında,
Könlümə bahar gəldi.
Yuxusundan oyandı,
Bənövşə məhəbbətim.
O billur məhəbbətim.
O şüshə məhəbbətim.
Soruşdu Nərgiz hanı?
Gecədi, gündüz hanı?
Boylandım Kür boyu,
Göründü Nərgiz boyu.
Bənövşə məhəbbətim,
Gül Nərgizi çağırdı,
Göydən çiçək yağırdı,
Yerdən çiçək yağırdı,
Sanki, kür coşdu-daşdı,
Bənövşəylə gül-nərgiz,
Bax, necə qucaqlaşdı.
Hansı könüldə nərgiz var?
Orda nurlu gündüz var.
Səni yaza qovuşduran,
Həmişə bahar bir qız var.

SƏFURƏ XANIMI XATIRLAYANDA

GƏLMƏDİN

Dağlar qara geydi, dağlar ağ geydi,
Rüzigarlar tərsmi əsdi gəlmədin,
Elə bildim Ağbulağa getmişən,
Əzrayılı yolum kəsdi gəlmədin?

Pirsultan ağladı, eli oyatdı,
Kəpəz öz başından gülgəzin atdı,
Üfüqlər alışdı, canım od tutdu,
Taleyimmi məndən küsdü, gəlmədin.

Sədnik, əzəl öydü taleyin səni,
Sədnik, niyə döydü taleyin səni,
Birdən-birə əydi taleyin səni,
Bəlkə, duydun son nəfəsdə, gəlmədin.

07.04.2010-cu il

BİLƏSƏN

Sarı saçlarının şələləsinə,
Ağbulaqda vurulmuşam biləsən.
Ala gözlərinə yaman həsrətəm,
Bəlkə, o bulağa bir də gələsən.

Canım eli köçmüş bir dağ kimidir,
Budaqda tək qalmış yarpaq kimidir,
Qəlbim gün düşməyən otaq kimidir,
Buludumdan boylanasan, güləsən.

Gülüm, gül camalın bircə görəydim,
Yasəmən saçların tağ-tağ hörəydim,
İstəsəydin bu canımı verəydim,
Sədnik canın əsirgəməz biləsən.

07.04.2010-cu il

GƏTİR

Yazda dağlarda lalə bitəndə,
Ağbulaqdan bircə nişana gətir.
Gözümün önündə yaxan günəşi,
Qaytar, geri qaytar, cahana gətir.

Cənnəti-rizvandan getməyəm desə,
Çiçəyəm çəməndə bitməyəm desə,
Bülbüləm bağlarda ötməyəm desə,
Dilləndir qəlbini tüğyana gətir.

Yatmış gözəl, yuxusundan oyansın,
Mən gəlincə o bulaqda dayansın,
Yerim, göyüm gül rənginə boyansın,
Sədniki sevindir, imana gətir.

S O R U Ş

Səndən ayrılalı nələr çəkmişəm,
Oyan, bircə-bircə ellərdən soruş.
Saz mənim könlümün tərcümanıdır,
Zəmbur tək sızlaşan tellərdən soruş.

Nə günüm gün oldu, nə gecəm gecə,
Gəldi, keçdi günüm bilmədim necə,
Mən səni tutmuşam hamıdan uca,
Öz dərdimə şahid illərdən soruş.

Sən gəzən yurdlara güzar eylədim,
Səni tapammadım, ah-zar eylədim,
Sədnikə təsəlli nə var eylədim,
Qızıl qazlar üzən göllərdən soruş.

AĞ BULUD

Qırxbulağın üstədən keçib gəlmişən,
Mamırlı qayada yatan ağ bulud.
Eşqin şərbətini içib gəlmişən,
Üzünə ağ örpək tutan ağ bulud.

Bu dağlarda mən də sevdim birini,
Necə ki, sevmişdi Fərhad Şirini,

Sən bilirsən o gözəlin yerini,

Çiçəktək gözümdə bitən ağ bulud.

Elə bilmə gözəlliyin duymadım,
Yellər əsdi, sənə tərəf qoymadım,
Yarıma bənzətdim, səndən doymadım,
Bəlkə də, Sədnikdi, butan ağ bulud.

GƏLDİM

Sən mənim xəyalımda vardın,
Dolanıb bir bağa gəldim.
Şirin yuxunun içində,
Sən yatan otağa gəldim.

Yuxudaydın nazlı ceyran,
Dodaqları sözlü ceyran,
Elə bildim yazdı ceyran,
Gül taxdım buxağa gəldim.

Sədnik yanar, oda qalar,
Dəryalarda ada qalar,
Bizdən bir səs-səda qalar,
Ün düşər bu dağa gəldim.

GƏLMƏDİN

Sən gəlmədin ruzigarım dəyişdi,
Qarmı yağdı, yol bağlandı gəlmədin,
İçimdə qurudu qızılgül kolu,
Qəm göyərdi, budaqlandı, gəlmədin.

Gəncliyimə, taleyimə gün düşdü,
Ayım, ilim, hər fəslim xoş keçdi,
Yazım yaz oldu, qışım qış keçdi,
Bu könlümdə bir gümandı, gəlmədin.

Bu dünyada sevdə nədir bilənlər,
Eşq yolunda ağlayanlar, gülənlər,
Sədnik, kimdi bizə tərəf gələnlər,
Şahsənəmdi, Xan Əslidi, gəlmədin.

MƏHƏBBƏT KİMİ

Sevgi hissdır, həyəcandır,
Sevgi ağıl, kamal deyil,
Nə də ki, xam xəyal deyil.
Orda bir məftunluq var,
Orda bir vurğunluq var,
Orda bir həssaslıq var,
Orda bir ürək var.
Sorğu sualsız çırpınır,
Elə pərvazlanır
quş kimi.

Gözündə fəsillər dəyişir,
Yaz- qış kimi.
Dünyanı sənə gətirər,
Qızıl məcməyidə
Ən qiymətli
 nemət kimi.
Orda hər şey şirin olur,
Ancaq şirin olmaz,
Olmaz məhəbbət kimi...

VAR

Canımda gəncliyin odu qalıbdı,
Dolanır başımda, yaz havası var.
Könül birini sevdi, mən də bəyəndim,
Onun mənə indi nə davası var?

Gedim bu dərdimi kimə bildirim?
El-obanı üstüməmi güldürüm?
Ay belə sevgini vursun ildırım,
Vaxtsız toy düyünün nə mənası var?

Sədnik, yar öləndə sən də öləydin,
Bir ömrünü onunla tən böləydin.
Gərək bunu sən əzəldən biləydin,
Eşqin çox müqəddəs bir binası var.

DAŞ OLSAM YAXŞIYDI,

QAYALAŞMIŞAM

Özüm-özümə nifrət eylədim,
Daş olsam yaxşıydı qayalaşmışam.
Dondurmuşam ürəyimi, eşqimi,
Daş olsam yaxşıydı qayalaşmışam.

Gözüm kor olubdu seçməmişəm mən.
Sevgi imtahandı keçməmişəm mən.
Niyə bu dünyadan köçməmişəm mən?
Daş olsam yaxşıydı, qayalaşmışam.

Harda itirmişəm ağıl huşumu?
Sədnik, niyə saymamışam yaşımı?
Tapammıram sərraf olan başımı,
Daş olsam yaxşıydı qayalaşmışam.

BAGIŞLA

Vədə verdim mən bir aya gələrəm,
A ceyranım gələmmədim bağışla.
Gözlərinin yağmurunu yaşını,
Əllərimlə siləmmədim bağışla.

Aralığa dağlar düşdü neyləyim,
Ayrılıqdan keyfim pisdür neyləyim,
Gələmmədim zaman keçdi neyləyim.
Mən dərdimi biləmmədim bağışla.

Burnuma dağların havası dəydi
Əlimə buludun cunası dəydi
Kəklik gəzən daşın xınası dəydi
Təkcə səni bulammadım bağışla.

Gözəlliyn yaddaşından silinməz,
Xəyalımdan, nə başımdan silinməz,
Baxışının tilsimi var bilinməz,
Nə sevdadı biləmmədim bağışla.

Sədnik, rüzgar tək gəzdi dolandı,
Öz oduna, ocağına qalandı,
Yəqin etdim bu sevgimiz yalandı,
Sənlə deyib, güləmmədim bağışla.

OĞUL, NƏVƏ, NƏTİCƏ

OĞULDU

Ata gözdü, oğul onun işığı,
Bu dünyanın iftixarı oğuldu.
Oğul oğul olsa, ata şax gəzər,
Ürəklərin şah vüqarı oğuldu.

El içində pak əyləşə, pak dura,
Himi daşdan olan, saraylar qura,
Hər daşın bəzəyə, naxışlar vura,
Belə yurdun yadigarı oğuldu.

Sədnik, belə oğul yüzdə bir olar,
Hər kəlməsi yaqut, yamən, dür olar,
Dolanam başına o, bir pir olar,
Ataların yaz - baharı oğuldu.

QALIBDIR

Sərvət dolu bir dağ idim əzəldən,
Heç bilmirəm indi nəyim qalıbdır.
Bu gördüyün dərya-dəniz canımda,
Təkcə sevən bir ürəyim qalıbdır.

Bu dünya neçə yol dolub, boşalıb,
Nərgizlər, çiçəklər saralıb, solub,
Gözlərimdə bitib bir çiçək qalıb,
Yadigar bir sarı çiçəyim qalıb.
Gördüm bu dünyanın nəyini görüm,
A Sədnik, böyüsün boyunu görüm,

Arzum var Simranın toyunu görüm,
Yaradandan bir diləyim qalıbdır.

10.04.2010-cu il

BİZİMDİR

*Şeir Bakıda doğulmuş oğul
nəvəm Simrana həsr olunur*

Simran, yaylaqları sənə bir gəzək,
Pirsultanda ağır ellər bizimdir.
Daşlıdağın gül qoxulu mehi var,
Arxaşandan əsən yellər bizimdir.

Qoşqarın vüqarı Qartal qayası,
Kəklük ötür, əllərində xınası,
Dağ gölünün əskik olmaz sonası,
Qırxbulağa gedən yollar bizimdir.

Karvan-karvan parça bulud, ağ bulud,
Dərə duman, təpə bulud, dağ bulud,
Dağ görünsün, örpəyini yığ, bulud,
Çəmənlər naxışı güllər bizimdir.

Gah Xaşbulaq, gah Xoşbulaq, Xanbulaq,
Lalədən, nərgizdən geyər don bulaq,
Meşəsində, talasında min bulaq,
Suya gələn durna tellər bizimdir.

Səma öz gülüşüylə,
Bizə sevinc gətirdin.
Gül-çiçək yağışında
Gözümdə gül bitirdin.
Səksən yaşına müjdə,
Ay mənim fidan balam!
Gəncə yolun gözləyir,
Ay mənim ceyran balam!
Pirsultan soyundansan,
Budur, sənin naxışın.
Bu dünyaya əvəzdir,
Sənin körpə baxışın.
Pirsultanda pınarın,
Xoşbulaqda gülzarın,
Sən bu yurdun gözüsen,
Fəsillərin yazısan,
Sən Samirin qızısan,
Sən Samirin yazısan,
Ay mənim çiçək nəvəm,
Ay mənim göyçək nəvəm.

SUNAYIM

Ay Sunayım, Xanbulağı gəzəndə,
Öz babanı soruşmamış gəlmisən.
Halay vurub Daşlıdağın gülləri,
Çiçəklərə qarışmamış gəlmisən.

Hörgülünü məskənimiz, yerimiz,
Dağ üstədi Pirsultandı pirimiz,
O dağdadı sehrimiz, sirmimiz,
Pir başına sarışmamış gəlmisən.

Danışdırdım hər qayanı, hər daşı,
Kamalla səksənə ötürdüm yaşı.
Sədnik deyər, soy adını düz daşı,
Dağlarla danışmamış gəlmisən.

TÜRKIYƏ TƏRANƏLƏRİ

SÖYLƏMİŞ
(Pirsultan babama)

Baba ismin körpəlikdən duymuşam,
Nənəm mənə laylasında söyləmiş.
Güllü-çiçəkli, tər bənövşəli,
Xoşbulağın yaylasında söyləmiş.

Yada salmam, mənim körpə çağlarım,
Nənəm yada düşər bərkdən ağlarım,
Görünəndə ağ buludlu dağlarım,
Səngər daşın qayasında söyləmiş.

Havada uçanda göy göyərçinlər,
Bu canım sızlayar, qəlbim inildər,
Sədnik, Pirsultandan yadigar bunlar,
Göyərçinlər yuvasında söyləmiş.

SİNƏNDƏ

Yıldızdağdan, Banaz köydən qopanda,
A dərdli Sivasım, ağladın sən də.
Üz tutanda Təbrizimə, Gəncəmə,
Bu qanlı tarixi yazdın sinəndə.

Ankaradan səmum bir külək əsdi,
Pirsultan Abdalın yolunu kəsdi,
Qulağıma bir səs gəldi, nə sədi,
Yazılmış tarixi oxudum məndə.
Ölürsə şəxsiyyət tarixə dönür,
Yurduna məhəbbət tarixə dönür,

A Sədnik, həqiqət tarixə dönür,
Pirsultanın doğruluq var səsində.

MƏNİMLƏ ÖPÜŞDÜ GETDİ

Banaz köyün ağ buludu,
Mənimlə görüşdü getdi.
Yıldızdağın rüzgarı,
Mənimlə öpüşdü getdi.

Bolunun Qartal qayası,
Bir tərəfdə Ala dağlar,
Hansı torpaqda tapılar,
Gözəllikdə belə dağlar.

Qızılirmaq sahilində,
Topa qızlar gülüşdü,
Hər tərəfdən yağmur yağdı,
Mənim qəlbimə gün düşdü.

MƏRCAN DAĞLARI

Başı qarlı, qarsız çox dağ görmüşəm,
Bir özgə aləmsən - Mərcan dağları!
Qənirsiz güllərin, çiçəklərin var,
Bənzərsiz lələmsən - Mərcan dağları!
Hasan dağın başı yay-qış qar olar,
Yaz gələr sinəsi lələzar olar,

Qaynaşar bulaqlar, axar car olar,
Dolu piyaləmsən - Mərcan dağları!

Qara dəniz üstə Kaşkar dağları,
Bir-bir qucaqlayıb, qucar dağları,
O dağlar soltanı - Dəli Qoşqarı,
Nərgizli talamsan - Mərcan dağları!

Daş qaladı, o dağların binası,
Uyğur Kaşkarıdır, dağlar anası,
Al-yaşıl geyinər türkün sonası,
Sevdaı balamsan - Mərcan dağları!

Bir görəydim Urumçunu, Kaşkarı,
O yerlərdir Türkünstanın vüqarı,
Sədnik deyər: ay ömrümün baharı,
Alınmaz qalamsan - Mərcan dağları!

SEVSİN ÇİLLƏRİ

(Sayın Tansu Çillər başbakan olarkən)

Çillər, sənə saygım hardandı, hardan?
Gözəlsən hüsnünün aynası nurdan,
Gülür günəş kimi sifətin gülür,
Ülvi məhəbbətin, ülfətin gülür,
Sevmisən, vətənə vurulmusan sən,
Kəpəz pınarlarda durulmusan sən,
Var olsun, ürəkdən sevdinin vətən,

Solmayan bir gülsən köksündə bitən,
Alqış, bu istəyə, bu məhəbbətə,
Alqış, qəlbindəki o sədaqətə,
Sənsən varlığıyla vətəni sevən,
Məğrur dayan bacım, xalqına güvən,
Verərsən canını bir çakıl daşa,
Yaşa Çillər bacım, yaşa min yaşa.
Məni qeyri bilmə, məni yad bilmə,
Demirəm ki, ünvan bilmə, ad bilmə,
Doğmayam Sivasda Pirsultanım var,
Sənət dünyasında bir ümmanım var,
Yıldızdağ, Banaz köy, Sivas elləri,
Gərək mənim kimi sevsin Çilləri.

GÜLSƏRƏN

(Türkün müğənni qızına)

Ağ buludlar qopar gələr,
Sel dağları çapar gələr,
Ürəyimi tapar gələr,
Sazın telində Gülsərən.

Mələk kimi qanadın var,
Qılnc kimi soyadın var,
İçində bir fəryadın var,
Sazın telində Gülsərən.

Elə baxma, elə baxma,
Könlümün sarayın yıxma,

Sədniki yandırılıb yaxma,
Sazın telində Gülsərən.

OF DEDİM

İstanbulda Minnaz adlı qız gördüm,
Mavi gözlərinə baxıb, of dedim,
Gənclik gedib, bir də geri qayıtmaz,
Könlümün Kəbəsin yıxıb, of dedim.

Bir qərinə ləngiyəydin, ay ana,
O gözəllə bir gələydim cahana,
Aramızda olmazdı yaş bahana,
Ayım batıb, günüm yaxıb, of dedim.

Sədnik, daha bir də gözəl arama,
Yandı canım, duz səpihlər yarama,
Xəbər verin Xan Çobana, Sarama,
O sellərdə mən də axıb, of dedim.

ÜRƏKDİ

Səni sevən bu ürəkdi,
Səni sevən yaş ki deyil.
Hərəməzdə bir ürək var,
Heç birisi daş ki deyil.

YAZIÇIOĞLUNA

*(Anadolu övladı Mühsin
Yazıcıoğlunun xatirəsinə)*

Anadolunun bir oğlu,
Dünyaya
gəldi, getdi.
Anadolunun pir oğlu
Dünyaya
gəldi, getdi.
Dürüst əqidəsilə,
İnancıyla
sonsuzluğun sahibi
Allahına qovuşdu,
Rəsuluna qovuşdu.
Gözəl övliyalartək
Nur içində,
Nur gəldi, getdi.
Faciəli ölümüylə
Neçə pillə ucaldı,
Kəndi ölümüylə,
Dünyasından bac aldı.
Türkiyədə türk oğlu
Birlik rəmzi oldu.
Türkəm deyən
insanın
ürəyinə iz saldı.
Yüz illər keçsə də,
Bir kimsə deyə bilməz,
Yazıcıoğlu yoxdur.
Yurdumuza
Bir çıraq,
Şıx oğlu şıxdı.

Ey Yazıcıoğlu,
Daha üşüməzsən,

Türk torpağının
bağırında
uyuyursan.

Hər türkəm deyənini,
Ürəyində yatırsan.
Vüqarla, iftixarla
Dövlətinə,
məmləkətinə baxırsan.
Duru bir pınar kimi,
Ürəklərə axırsan.

DURNAM

Qalxsanda göylərin yeddi qatına,
Səndən yuxarıdır fələyin, durnam.
Hər kim ucalana paxıllıq etsə,
Batsın gözlərinə lələyin, durnam.

Cərgən Füzulinin misralarıdır,
Bir uzun hecalı qəzəlsən, durnam,
Cığa tellərinə dünya heyrandır,
Sən gəlindən, qızdan gözəlsən, durnam.

Göy üzündə qəmli-qəmli ötəndə,
Vaqif dərdinizi duyubdu, durnam,

Bir dastan yazıbdı ürək qanıyla,
Sizə sözdən heykəl qoyubdu, durnam.

Sizi gördüm ağ buludun tuşunda,
Xəyalım göyləri dolandı, durnam,
Sədnik də dünyadan bir gün köçəcək,
Sözləri yadigar qalandı, durnam.

18.04.2010

GÜLABİ

*(Türk aşığı Gülabiyə
həsr olunub)*

Gülabi böyük aşıqdı,
Sözləri nurdu, işıqdı.
Türk elinə yaraşıqdı,
Pirsultanlı deyir, bunu.

Oxuyar sərin-sərin,
Xəyal güclü, fikir dərin,
Məclislərdə bilir yerin,
Pirsultanlı deyir, bunu.

Qızıl barmaqlar oynaqdı,
Sinəsi coşqun bulaqdı,
El sevir, üzdədir baxtı,
Pirsultanlı deyir, bunu.

KARSLIOĞLU

Karşlıoğlu, bir rəssam olaydım,
Çəkəydim rəsmini vətənin üstə.
Səndəki şuxluğu, səmimiyyəti,
Köçürmək olarmı yetənin üstə.

Yaxşı oğlu doğa bilməz hər ana,
Yaxşı nə var, südlə gəlir insana.
Ana nurdu, nur gəlibdi cahana,
Ana əlləri var bədənin üstə.

Övliya nəfəsli Pirsultanam mən,
Şeirdə, sənətdə bir sultanam mən.
Dostu itirən yox, dost tapanam mən,
Gör nələr yazılıb bir mənin üstə.

ALTAYDAN ANADOLUYA QƏDƏR

Türkmən qardaş,
Təkcə mənəm,
Türk demə!
Türkmən de,
 Tək mən demə.
Sən də bizlərdən birisən,
Fərqi bu,
Günortac,
Türkün beşik yerisən,
Ancaq biləsən,
Kürreyi-ərzin,
Yarıdan-yarısı,

Türkmən,
Türk mənəm deyir.
Allahı bir,
Dili bir, inancı bir,
Bir bədənəm deyir.
Altaydan, Yaqutdan
Anadoluya qədər,
Türk yurduyam,
Türklərə vətənəm deyir.

QARSA GEDƏK

Karslıoğlu, Qarsa gedək,
Görünsün Qarsın qalası.
Uca bir daşında bitib,
Köynəyi qan-dağ lalası.

Bir yanında Sarı qamış,
Sağın, solun orman almış.
Koroğlu da burda qalmış,
Öyünsün Qarsın qalası.

Özü boyda məhəbbəti,
Qəhrəmandı-həqiqətdi,
Atatürkdən əmanətdi,
Qoy bilsin Qarsın qalası.

EI GÖZƏLLƏRİNİ GÖRƏNDƏ

DUMAN QALXIR BAŞIMDAN

Görəndə qızları çeşmə başında,
Canım yanır, duman qalxır başımdan.
Gənclikdə sevdiyim o gözəl pəri,
Xəyalımda gəlib keçir qarşımdan.

Nitqim olmur deyəm, ay qız, dayan, dur,
Yeriş o yerişdi, qürur o qürur,
Dodaqda təbəssüm üz-gözündə nur,
Getmir sürəti, getməz huşumdan.

Pərvanələr oda bircə kəz yanır,
Sinəm oddur, köz üstündə köz yanır,
A Sədnik, içimdə yanır, söz yanır,
Eşqim səngiməyib of, bu yaşımda.

YERİNDƏ

Gül sən, qönçə vaxtı gözəl demişdim,
Saxlamısan tərəvəti yerində.
Bircə təbəssümün, bircə gülüşün,
Lal eyləyər yüz afəti yerində.

Xoş qurulub gözəlliyin binası,
Ağ əllərdə gəlinliyin xınası.
Səcdə qıllam, gül hüsnünə sonası!
Qəbul etsən, ziyarəti yerində.
Alyaşıl çəməninin laləzarısan,
Sədnik deyər, sən günəşin nurusan,

Ürəyimdə bulaqlardan durusan,
Buyur, yoxla, məhəbbəti yerində.

KİMİ

(Ulduz xanım İsmayıl qızına)

Yanaqların lələdir xəbərin varmı?
Dodaqlar qırmızı çiyələk kimi.
Bilirsənmi məni məndən alırsan,
Çıxanda qarşıma bir mələk kimi.

Bir azca dəyişib incə yerişi,
Bir azca dəyişib maral duruşu,
Necə keçdi ömrün payızı-qışığı,
Qalmısan qəlbimdə xoş dilək kimi.

Hərdən cüt gedirsən yarla yanaşı,
Qar yağıb, ağarıb dağların başı,
Sədnik, gözündədi gənclik atəşi,
Gözəllik göz vurur, bir çiçək kimi.

ALƏMSƏN, ALƏM

Hüriyə, Pəriyə dönüb baxmaram,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.
Sərvaz dağlarının çiçək balısan,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

Gözəlsən, qəşəngsən, ceyran balası,
Yanaqlarda bitib dağlar lalası,
Boynunda həmayil, əldə xınası,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

İlin nə xoş gəlib, ay yazı göyçək,
Qaymaq dodaqların hər sözü göyçək,
Ay qaşları göyçək, ay gözü göyçək,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

Bilməm sənə bəşər deyim, gül deyim,
Bircə dəfə cani dildən gül deyim,
Uzaq durma, bir yaxına gəl deyim,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

Ay baxar hüsnünə buluda girər,
Gün görsə camalın özün itirər,
Sədnikdən istəsən ürəyin verər,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

ZİNƏTLƏNMIŞ GÖZƏL

Əzəl qələm çəkib hüsnü-camala,
Yaradanım özü vurub naxışı.

Sanki Aylı-günlü bir kainatdı,
Dəyər bu dünyaya bircə baxışı.

Baxışı aləmə bir pəncərədi,
Nur çiləndi, yeri-göyü bəzədi,
Ürək varsa, eşq həmişə təzədi,
Bilsə arif bilər, duyanmaz naşı.

Gülümsədi, bağçalar çiçəklədi,
Yaşıl kol üstündə gül ləçəklədi,
Sevənlərə səksən nədi, yüz nədi,
Məhəbbət həyatdı, o bir ləl daşı.

Bir çeşmə var camı doldur iç görüm,
Məhəng daş ol, gözəlliyi seç görüm,
Sevda nədi, o əsrarı seç görüm,
Bulud var, görünməz dağların başı.

İpək saçlar səma tək ucadı,
Göz önündə ayparalar necədi,
Yaşını bilmədim, vallah, neçədi?!
Sədnikin qəlbində on beşdi yaşı.

MƏHƏBBƏT

Ağ bədənə ağ da köynək yaraşır,
Vallah, bihuş olur baxan Məhəbbət.

Dünya gözlərimdə cənnətə dönər,
Yel vurub açılsa, yaxan Məhəbbət.

Görənlər bilmirəm nə xəyaldadı,
Sənin gözəlliyin məh cəmaldadı,
Həsərdən çoxunun gözü yoldadı,
Ay kimi buluddan çıxan Məhəbbət.

Sədnik, kimdir, xoş ləhcəylə oxuyan!
Hər kəlməsi tər bənövşə qoxuyan,
İlmə çalıb, sözdən xalı toxuyan,
Ay könüllər tikib, yıxan Məhəbbət.

DUYANMADIN

Dedim: gəl yazaq, yazışaq,
Eşqin oduna alışaq.
Bəlkə biz belə barışaq,
Bu mətləbi duyanmadın.

Nə bir gülsən, nə də tikan,
Dağın duman, daşın duman,
Qəlb soyuyub, itib güman,
Yuxuluydun oyanmadın.

Oxusan da yüz əsəri,
Duymasan olmaz kəsəri,
Sədnik deyər: müxtəsəri,
Ov gəlmişdi vuranmadın.

YOXDU

Yanağında gül bitibdi,
Bir qoxlayıb, dərən yoxdu.
Bu yaşımda mən görürəm,
Cavanlardan görən yoxdu.

Sən güləndə günəş doğur,
Üz-gözündən ismət yağır.
Biganələr niyə baxmır?
O saçları hörən yoxdu.

Hər gözəllik səndə cəmdi,
Yarı sevinc, yarı qəmdi.
A Sədnik, özgə aləmdi,
Kirpiyi can yaxan oxdu.

GÖZ OLUB İNDİ

O qara salxımdan qopan gilələr,
Qaş altında bir cüt göz olub indi.
O qara gözlərə dönüb baxanda,
Yandırır sinəmi köz olub indi.

O qaş, o gözü nəqqaşmı düzüb?
Kirpiklər ox olub qanıma süzüb,
Bəs lalələr yanaqlara nə yazıb?
Buxaqda bənövşə yaz olub indi.

Ceyran müşk axtarsa qərənfil deyər,
Lalələr eşitsə ondan inciyər,
Gözəl ətir gəzsə Sədnikə deyər,
Söz tamamdır, dastanını yaz indi.

GƏNCLİYƏ QAYITMAQ İSTƏYİRƏM

QOCALMAYNAN

*Ağarmaynan, ay saçlarım, amandı
M.Azaflı.*

Toy-mağarda “Ruhani”ni kim oynar?
Qocalmaynan, ay Sədnikim qocalma!
Hər məclisdə öz səsin, öz sədan var,
Qocalmaynan, ay Sədnikim qocalma!

Vaxt var idi güldürərdin, gülərdin,
Ağlayanın göz yaşını silərdin,
Min dərdə sən min bir dərman bilərdin,
Qocalmaynan, ay Sədnikim qocalma!

Laçındın, tərlandın, sındı qanadın,
Vaxtsiz qəlbi niyə qana boyadın?
Çox vəsf etdin, gözəllərdən doymadın,
Qocalmaynan, ay Sədnikim qocalma!

GƏNCLİYƏ QAYITMAQ İSTƏYİRƏM

Gəncliyə qayıtmaq,
Cavan olmaq istəyirəm.
Məni Şirvana
Diri babanın

dirilik çeşməsinə
aparın.

Gəncliyə qayıtmaq,
Cavan olmaq istəyirəm,
Məni Yanardağda,
Viləş çayının sahilində,
Zəməm suyu ilə dolu,
Dirilik nohuruna aparın.

Gəncliyə qayıtmaq,
Cavan olmaq istəyirəm,
Məni Yardımlıda
Abıdərdə suyuna aparın.

Gəncliyə qayıtmaq,
Cavan olmaq istəyirəm,
Məni İç Muğana,
Kürlə Arazın qovuşduğu yerə,
Qızıl Əhmər alması,
bitən yerə aparın.

Canımda gənclik həvəsi olmasa,
Nəyimə gərək uzun ömür.
Gəncliyə qayıtmaq,
Cavan olmaq istəyirəm.

MƏN HARDAN TAPIM

Bir əfsanə üçün dağları çapan,
Zəka qaymaqların sürgündə tapan,
Altun sözlərdən kitablar yapan,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Qaraçayda olar, yoxsa Qumuxda,
Aydının məzarı Qaraqalpaqda,
Kimisə axtarır, gəzir uzaqda,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə, Tufandağda bir bulaqdadı,
Bəlkə, Aveydağda, ya Maymaqdadı,
Bəlkə, Aldədədə üzü haqdadı,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə, Dənizlidə Miskin Abdalı,
Gedib ziyarətə canı yaralı,
Görünmür Hür qızı - dağlar maralı,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə, Sivasdadı, Yıldızdağdadı,
Bəlkə, Novruz gəzən Qırxotaqdadı,
Bəlkə, Nəcəf kimi dar ayaqdadı,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə də dolanır Şahı-Mərdanı,
Bəlkə də Tiflisdə o Şeyx Sənanı,
Hanı Dəlidağı, Çalmalı hanı?

O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə, Kölndə, Frank-Furtdadı,
Bəlkə, vətəndən uzaq yurddadı,
Harda olur-olsun, qəlbi burdadı,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə Dağıstanda Miskincədədi,
Aşırıq Əflan Xasayurdda nə dedi?
Hər sözü sabaha bir hədiyyədi,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə Xan Arazın üstündən keçir,
Bəlkə Savalana güldən don biçir,
Quzeyində bir çeşmədən su içir,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Heç zaman gözümün önündən getməz,
Nə sonalı Göygöl, nə də Xan Kəpəz,
Gəncəsiz qəlbimdə bülüllər ötməz,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Sədnik yurdlar gəzdi, yenə doymadı,
Damaqda əfsanə, bayatı dadı,
Canında yaşayır gəncliyin odu,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

İTHAF OLUNMUŞ ŞEİRLƏR

NAZPƏRİ

(Sevimli müğənni qızımız Nazpəriyə)

Zəməzəm çeşməsindən haçan içibdir?
On beş yaşda bir qız olub, Nazpəri.
Tər nəfəsdə, tər bənövşə ətri var,
Tər çiçəkli bir yaz olub, Nazpəri.

Yaşıl kofta geyib, ancaq don ağdı,
Belə kəməər vurub, kəməər dümağdı,
Səhnəyə elə bil ağ yağış yağdı,
Ağ güllərdən bəyaz olub, Nazpəri.

A Sədnik, bulaq tək çağlayır səsi,
Dilində bülbülün şuri-nəvası,
İllahda qaş-gözü, nazı-qəmzəsi,
Ürəklərdə bir köz olub, Nazpəri.

OLDU

(Şair Zəlimxan Yaquba)

Peyğəmbərdən yaza-yaza
Özü də peyğəmbər oldu.
Gül-çiçəkdən ətir aldı,
Hər sözü müşk-ənbər oldu.

Dilində söz, köksündə saz,

Qışı da yaz, yazı da yaz,
Ayı doğdu, hər yan bəyaz,
Payı nazlı səhər oldu.

Zəlimxan olarmı yetən,
Təbi-təbdi, varmı çatan?
Taleyinə güzgü tutan,
Böyük Ulu Öndər oldu.

Dedilər: Zəlimxan gəldi;
Borçalının üzü güldü,
Nə gözəl mahaldı, eldi,
Torpağı ləl-gövhər oldu.

Oğuz yurdu şad günündür,
Ay Zəlimxan, ad günüdür,
Qəlbə yaşar sevgilindir,
Vətən adlı dilbər oldu.

HÜSEYNİM

(Professor Hüseyn İsmayılova)

Körpəlikdən sevdin Göyçə elini,
Nərgiz-bənövşəsin, qönçə gülünü,

Şirin ləhcəsini, şeir dilini,

Yurdundan ilhamın alan Hüseynim.

Göyçə göl anandır, Çalmalı atan,
Gözəllər gözəli Ağbulaq butan,
Əyricə dağının damənin tutan,
Vətəni qürbətdə qalan Hüseynim.

Göyçədən gələndə nələr gətirdin?
Neçə kitab, neçə əsər gətirdin?
Göyçə boyda bir Ələsgər gətirdin,
Ələsgər sazını çalan Hüseynim.

Ürəyində Miskin Abdal odu var,
Damağında sözlərinin dadı var,
Hər kəsin həyatda bir ustadı var,
Pir ustadı Abdal olan Hüseynim.

Yaddan çıxmaz Seyid Bayram ocağı,
Yaddan çıxmaz Alagöllər yaylağı,
Dağı-daşı igidlərin oylağı,
Dərin xəyallara dalan Hüseynim.

Ölkələr dolanıb, ellər gəzmişəm,
Gördüyümü ipə-sapa düzmüşəm,
Bu qoşmanı yaş gününə yazmışam,
Tarixlərə izin salan Hüseynim.

Sədnik çıxdı Qaradağın döşünə,

Səcdə qıldı torpağına, daşına,
Miskin Abdal ocağının başına,
Mən dolandım, sən də dolan Hüseynim.

MÖCÜZƏYMIŞ

(Quba Müəllimlər İnstitutunun rektoru, alim dostum, professor Məhəmməd İracoğlunun 60 illik yubileyinə ithaf edirəm)

Özünmə qazandın, talemi gətədi,
Elmin yollarında bu şən-şöhrəti.
Sözün deyib, tarixlərə iz saldın.
Yaşat qəlbində bu məhəbbəti.

“Hecası düz olsa, yasini gözəl”,
Qorqudum yazanı oxudun əzəl,
Tanrının payıdır, mətləb üstə gəl,
Yaşat qəlbində bu məhəbbəti.

Hecada yaşayır dilimin dadı,
Ələsgər qoşmasın yaradan odu,
Yurdumda bu elmin sənsən ustadı,
Vətən cəfəkeşi unutmaz qəti.

Züleyxa ananın Nilufər gülü,
Yaddaşda saxlayır, o fəsli, ili,
Azəri ləhcəsi, azəri dili,
Sən ondan almısan cəsarəti.

AXTAR TAP, ƏZİZİM

(Professor Məhəmməd İracoğluna)

Axtar, tap, əzizim, gözəl qardaşım,
Gənclik axtarırsan, Muğana səslən,
Yurdun dirilik suyu, şəfa otudur,
Çətinlik çəkmərsən hər yana səslən.

Çeşmələr başına məni də apar,
Mən də cavan olsam qiyamət qopar?!
Yaxşılıq eyləyən yaxşılıq tapar,
Gənclik arzusu ilə dövrəyə səslən.

Qubadadır, “Qız bənövşə” bulağı,
Qəçrəşin yayılıb ərzə sorağı,
Sədniki soruşsa o Baba dağı,
Xızırdan taparsan nişana səslən.

LƏLVƏR DAĞLARI

Ömür vəfa qıldı, bir də görüşdüm,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!
Bahar vaxtı gül çağına yetişdim,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Zümrüd çöllərində yaz nəfəsi var,
Bulaqlar başında saz nəfəsi var,
Bənövşə ətirli qız nəfəsi var,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Səni gören kimi sinəm sözdənir,
Qonaq gəldi deyib, ocaq közdənir,
Əlim qiymaz, gözüm səndən gül dərir,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Yağlıcada otlar körpə quzular,
Əmiş vaxtı arı kimi sızılar,
Ağca dələmənin öz ləzzəti var,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Bircə bələn aşsan Qarayazıdı,
Hər cığır bir misra – şair sözüdü,
Getmə deyir: Aşiq Əmrah sazıdı?!
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Bitməz Saraclının sözü, dastanı,

Qəribin toyudur, Kamandar hanı?
Sənə tay tapmaram gəzsəm cahanı,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Borçalının obaları, düzləri,
Qartal oğulları, kəklik qızları,
Sazla-sözlə heyran qoydu bizləri,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Buludundan yerə gül-çiçək yağır,
Əziz mehmanları qoynuna yığır,
Zəlimxan gələndə məni də çağır,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Babəkər dağları arxan, dayağın,
Yaxşı gəzdim şahinlərin oylağın,
Sədnik Pirsultanlı oldu qonağın,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

**SƏDNİK PAŞAYA
İTHAF OLUNMUŞ
ŞEİRLƏR**

SƏDNİK PAŞA PİRSULTANLI

Qopuzdan, sazdan sıyrılib,
Sədnik Paşa Pirsultanlı.
Söz-söz arınıb, durulub,
Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Sazdan süzülən sənələr,
boşalıb-dolan sinələr,
əsatirlər, əfsanələr –
Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Soraqlaşdı, suallaşdı,
Yunuslaşdı, Abdallaşdı,
Yerlə, göylə dualaşdı,
Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Yanardağ odu sönmədi,
yetmişində diksinmədi.
Səksənində səksənmədi,
Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Adı yüz illər aşası,
əfsanə yaşı yaşasın.
Folklorşünaslar Paşası,
Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Məmməd Alim
20 may 2009-cu il.

SƏDNİK

El-oba yolunda dəmir çarixnan,
Arayıb-axtarıb, gəzibdi Sədnik.
Nənə-babaların dərya könlünü,
Ələkdən keçirib, süzübdü Sədnik.

Ormanlar dolanıb, dağlar aşıbdı,
Nə yolun azıbdı, nə də çaşıbdı.
Bulaq tək qaynayıb, sel tək coşubdu,
Deməyin yorulub, bezibdi Sədnik.

Hikmətdi kəlamı- mənası dərin,
Bilir qiymətini ləlin-cövhərin.
Sərrafdı, arıfdı, ona afərin,
İncilər, mərcanlar düzübdü, Sədnik.

Hər eldən, hər kənddən kitab bağlayıb,
Dostları sevinib, düşmən ağlayıb,
Özünü necə də cavan saxlayıb,
Cövri-cəfalara dözübdü, Sədnik.

Sirli mətləblərdən yazıb qələmi,
Yad olsun pis günü, dərdi, ələmi,
Oynaq barmaqları, işləkdə əli,
Neçə yüzlükləri əzibdi, Sədnik.

Folklor şöbəsi onun məbədi,
Bağlıdır taleyi bura əbədi,
Vətəni Gəncədi, yeri Kəbədi,

Gözəldağlı bunu yazıbdı, Sədnik
Elxan Gözəldağlı

S Ə D N İ K

(Filologiya elmləri doktoru, folklorşcnas
Сядник Пашайа итшаф едирым)

Гошгарда добулуб, орда бой атды,
Пирсултан пириндян ужалды Сядник.
Аьанын ялиндян жям алды ичди,
Чичякли даьлардан бас алды Сядник.

Ялиня саз алыб гошмалар гошду,
Сцдц булаг кими гайнайыб жошду...
Зящмятиля истяйиня говушду,
Йалчын зирвялярдян таж алды Сядник.

Ахтарды, арады Дядя Горгуду,
Эцняш доьсун дейя деди год-году.-
Она гцввят верди Алдядя оду...
Антей так торпагдан эцж алды Сядник.

Эцл ачды шеири баьча-баь кими,
Гол атды щяр йана мин будаг кими.
Севэидян яриди Йанардаь кими,
Ешгин мешрабындан щаж алды Сядник.

Нурайиб, Сядникя эюндяр бир бир лисан,
Тярифя лайигдир бу эюзял инсан.
Ядяби алямдя газаныб ад-сан,
Жаванды, демяйин гожалды Сядник.

Nürayib Əsgərli

С Я Д Н И К И Н

Мяним арзум будур хошбяхт йашасын,
Нявяси, оьулу, гызы Сядникин.
Шяниня мин беля шеир йазарам,
Гялями эютцрцб азы Сядникин.

Тяхяллцс эютцрцб Пирсултан кими,
Алимди, шаирди, шям лоьман кими,
Дцщцнян зякалы бир инсан кими,
Чякир щясрятини йцзц Сядникин.

Мат гойуб йахыны, узагларыны,
Аьыллы буюцдцб ушагларыны,
Эюрцб бу щяйатын сынагларыны,
Щеч заман бцкцлмяз дизи Сядникин.

Эязиб Авропада нечя юлкяляр,
Дейиб кцрсцлярдян мцщазиряляр.
Шеир дцнйасындан од, алов яляр.
Тцкянмяз синядян сюзц Сядникин.

Илащи верибди она гиймяти,

Юзцндя сямляйиб неча сняти.
Мащалда, Вятяндя чохду щюрмяти,
Гой билсин, фяхр етсин юзц Сядникин.

Мин бир язаб чякиб, ел эязя-эязя,
Неча сняткары чыхарыб цзя.
Йцксяк гиймят верир шеиря, сюзя,
Гой эцлсцн ябяди цзц Сядникин.

Азяри йурдунун мяьрур бир оьлу,
Доланыр дцнйаны синяси долу.
Кечибди мяналы бир юмцр йолу,
Ачылсын щямишы йазы Сядникин.

Йолдашы бурахмаз дарда, чятиндя,
Гцсур йохду доста сядагятиндя.
Сюнмяз бир алов вар мящяббятиндя,
Кярями йандырар, кюзц Сядникин.

Гашгачайлы дцщян дара баш вурур,
Надан кимди ихтийара баш вурур.
Алимляр, агилляр щара баш вурур,
Эюрцнцр о йердя изи Сядникин.

Мяммяд Гащгачайлы

SƏDNİK PAŞA PİRSULTANLI

Ulu tanrı sevgisiylə yol gedirik gecə-gündüz,
Mavi səma kimə gərək olsa əgər aysız, günsüz,

Qədərbilməz dünyamızda az çıxmayıb heçə çox düz,
Dünyanın söz aynasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Sazın, sözün mayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Bizim eldə nə saz vardır, nə söz vardır canım ustad,
Mən ozandan, mən aşığıdan tapa bilməm vallah üst ad,
Allah verən qüdrət ilə yaradırsız sözdən busat,
Ozan, aşiq dünyamızın ziyasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Sazın, sözün mayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Hər sözünün qarşısında baş əyirəm dönə-dönə,
Siz ziyasız axı gözüm o ziyadan necə dönə,
Yol göstərən mayaksınız, ünvanınız nurlu günə,
Söz bir qızıdır, həyasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Sazın, sözün mayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Siz ümmansız, biz bir ləpə, nə ehtiyac bu isbata,
Tuğyan etsə o ümmanda çox ləpələr itə, bata,
Məhəbbətlə mən aşığa eyləmişiz çox söz əta,
Sənətdə söz qayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Sazın, sözün mayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Ehtiyacdır ağır bir yük, onu daim çəkər Haşım,
Zəhər, zəqqum arasında nə olsun ki, şəkər Haşım,
Qarşınızda baş endirib, sənətə baş əyər Haşım,
Məni mənsiz duyasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Sazın, sözün mayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Aşiq Haşım Qubalı

SƏDNİK

(Sədnik Paşa Pirsultanlı 11 mart 2008-ci ildə Bakıda qız nəvəsi Vüsalənin toyunda olarkən onu qaldırıblar ki, dur “Ruhani” havasını oyna. Bundan vəcdə gələn Səyyaf Sədnik oğlu aşağıdakı şeiri yazmışdır)

Elin bahar, yaz günüdü,
Tər libası geyin Sədnik.
Nəvənin muraz günüdü,
Şadlıq eylə sevin Sədnik.

Kökün üstdə pöhrələrin,
Var-dövlətin gör nələrin,
Övladların, nəvələrin,
Bəxt yığvalı yeyin Sədnik.

Çox çəksən də cəfasını,
Sürüb ömrün səfasını,
Dur “Ruhani” havasını,
Oyna, qalib heyin Sədnik.

SƏYYAFAM, SƏDNİKOĞLUYAM

Pirsultandı ata babam,
Miskin Abdal ana babam,
Ulu ulustanam babam,
Tam yüzdə-yüz türk soyluyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

Qoşqar-Kəpəz Tanrı dağım,
Qədim Gəncə cənnət bağım,
Azərbaycan səs-sorağım,
Həm aranlı, həm dağlıyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

Nəsil köklü, ad-sanlıyam,
Türk millətimlə şanlıyam,
O taylıyam, bu taylıyam,
Elə, obaya bağlıyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

İki oğlum, bir xatunum,
Sunayla, Səma altunum,
Ailəmdir bel sütunum,
Onlarla qol-budaqlıyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

İnancımdır tək Allahım,
Ümidim, arxam, pənahım,
Dini İslamdır silahım,
Bu gerçəyimlə doğruyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

“Quran” sirrlərə agahım,
Məkkə doğru qibləgahım,
Kəbə ali səcdəgahım,
Haqqa qovuşan yoldayam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

Tən-dürüstdü qədd-qamətim,
Varlığımı səadətim,
Yaxşılıq etmək adətim,
İnsanlığa sevdalıyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

SƏDNİK

Çətində darıxmaz, itirməz özün,
Həyatda nikbindir, şax deyər sözün,
Düyünü açmağa tez tapar çözüm,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Əlçatmaz qayadan çiçəklər üzdü,
Hikmətlər toplayıb, kitaba düzdü,
Elmin səmasında şahin tək süzdü,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Hər sözə can verib, düzdü yaddaşa,
Nəfəs verdi, hər qayaya, hər daşa,
Dağlar da onunçün döndü sirdaşa,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Görmədin oxşarın, bənzərin sənin,
Arayıb, axtarıb, gözlərin sənin,
Elin söz boxçası xəzinən sənin,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Tarixdən silinən, itən keçmişi,
Yurduna qaytarmaq olubdu işi,

Üç qitə arası tanınan kişi,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Toplayıb, yaratmaq eşqindən doymaz,
Əldəki işini, yarımçıq qoymaz,
Nə oturur, nə dincələr, nə durmaz,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Fəhmi-fərasətsən, ağılsan vallah,
Əsatir, əfsanə, nağılsan vallah,
Tarixə düşmüşsən, oğulsan vallah,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Pirsultan soyundan pirlərin, piri,
Folklorun səndədir açarı, sirri,
Dünyamız durduqca dirisən, diri,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

ATAM

Gəncə çinarlarıyla yanaşsan, hər zaman,
İnsanlığın, mərdliyin qardaşsan, hər zaman,
Sən haqqın, ədalətin yoldaşsan, hər zaman,
Ucal bundan sonra da adınla qoşa, atam,
Səksən ötdü, doxsanı, yüzü də yaşa atam.

Sənin kimi mərd kişi, bu millətə gərəkdir,
Hələ ağsaqqal sözün elə dayaq, dirəkdir,
Arzu həmin arzudur, ürək həmin ürəkdir,

Gəl, ömrünü bənzətmə şaxtalı qışa, atam,
Səksən ötdü, doxsanı, yüzü də yaşa atam.

Nəvən-nəticən ilə sən hamıdan varlısan,
Ağsaçlı Qoşqar kimi ucasan, vüqarlısan,
Pirsultan ünvanında kamalınla şanlısan,
Layiqdir hər addımın yeni alqışa, atam,
Səksən ötdü, doxsanı, yüzü də yaşa atam.

Gözəllərin baxışı od salsın ürəyinə,
Ruhun qonsun bu yurdun gülünə, çiçəyinə,
Baş əysin ulu dağlar vətəndaş istəyinə,
Səcdə qıl ana yurda, eylə tamaşa, atam,
Səksən ötdü, doxsanı, yüzü də yaşa atam.

Səni elə-obaya çox görməsin Yaradan,
Həmişə düz seçmişən zəndlə ağı-qaradan,
Səsin həmişə gəlsin, könül adlı saraydan,
Səyyafın arzuları dəyməyib daşa, atam,
Səksən ötdü, doxsanı, yüzü də yaşa atam.

Səyyaf Sədnikoğlu

A SƏDNİK

Dağlarımla kəmərleşən yurdumun,
Pir oğlusan, vicdanısan, a Sədnik.
Canın qədər əzizleşən xalqımın,
Baxan gözü, al qanısan, a Sədnik.

İnsanlığın əbədidir, xətidir,
Beyinlərdə şah damardı, sətirdir,
Kəlamların məhəbbətdir, ətirdir,
Cəh-cəh vuran gül xanısan, a Sədnik.

Bərəkətli hərəkətin çaylanan,
Məlhəməmsən, ürəyindir paylanan,
Vətənimin qoca Şərqə boylanan,
Kür-Araz ümmanısan, a Sədnik.

Sən olubsan bu Abduda Turlaşan,
Xanəngahsan, məbədgahsan gurlaşan,
Kəmalındır baxışlarda nurlaşan,
Səhərlərin öz danısan, a Sədnik.

Zeynalabdu İsrayıloğlu

“OZAN”DA

(İctimai kanalda “Ozan”ı dinləyərkən)

Dədə Qorqud nəsihəti, öyüdü,
Koroğlunun nəresi var “Ozan”da.
Xəstə Qasım müdrikliyi, hikməti,
Misgin Abdal nəfəsi var “Ozan”da.

Nənələrin sözlə dolu çeşməsi,
Babaların od-alovdan keçməsi,

Gözü bağlı Novruzun yar seçməsi,
Kərəm, Məcnun naləsi var “Ozan”da.

Qurbaninin hər kəlməsi bahardı,
Alıb məni orbitimdən qopardı,
Ələsgərim ünyetməzə apardı,
“Şikəstəsi”, “Cəngisi” var “Ozan”da.

Yunis İmrə od püskürən canımdı,
Aşığı Veysəl damarımda qanımdı,
Dədə Şəmşir şöhrətimdi, şanımdı,
“Baş Saritel” havası var “Ozan”da.

Pirsultanım qibləgahdı - saf, təmiz,
Ramiz Təmkin, gələcəyə gedən iz-
Sədnik Paşa tükənməyən bir dəniz,
Əbedilik nəğməsi var “Ozan”da.

RAMİZ TƏMKİN

AĞA

(Sədnik Paşa Pirsultanlıya)

Olubdur ah-naləm göyə yol açan,
Olmaz olduğum tək duyanım, ağa.
Oduma isinib, tüstümdən qaçan,
Dar gündə olarmı həyanım, ağa.

Düşüb diyar-diyar qaçam bu yaşda,
Bir söylə, dərd ağıl qoyarmı başda,

O qədər ağladım tükənib yaş da,
Axır gözlərimdən al-qanım ağa.

Ey qibləm, ey pirim sənədir yönüm,
Qoy sənin başına dolanım, dönüm,
Ayağın dəydiyi torpağa yönüm,
Sadiq nökrinəm, sultanım ağa.

Sədniksən, qalansan dostun halına,
De başmı çəkməyə gəldin quluna,
Üzümü sürtərdim vallah yoluna,
Qoy olsun qurbanın bu canım, ağa.

Bu fələk nə hasil eylədi əldə,
Tənhalıq, ah-nalə bitirdi dildə.
Qorxuram sinəmə çökə yad əldə,
Ruhumu bədəndən soyanım, ağa.

Əhmədəm bilirsən qəlbi dağlıyam,
Qurbani vətəni Diridağlıyam,
Hər zaman torpağa, yurda bağlıyam,
Olmaz Şamaxıda xoş anım, ağa.

ƏHMƏD FƏRHAD,
Şamaxı, şair

**80 İLİ YAŞAMAĞA
HÜNƏR GƏRƏK**

Sözlərində ildırımın çaxışı var,
Gözlərində Dədə Qorqud baxışı var,
80 ilin enişi var, yoxuşu var,
80 ili yaşamağa hünər gərək.

Ürkütmədən ayna gölün sonasını,
Toxuyasan ləpələrin xanasını,
Babaların sazlı-sözlü dünyasını,
Yaşayaraq yaşatmağa hünər gərək,
80 ili yaşamağa hünər gərək.

Sözlərinə cavab verə o dağ, bu dağ,
Yadigarı ilmə-ilmə, qalaq-qalaq,
Ozan adlı bir ümmana baş vuraraq,
Yazıları yaşatmağa hünər gərək
80 ili yaşamağa hünər gərək.

Yığışmışıq 80 ilin işığına,
Doxsanına, yüzünədir bu astana,
Sədnik Paşa yaşayıbdı, yana-yana
Bu illəri yaşamağa hünər gərək,
80 ili yaşamağa hünər gərək.

Sədnik müəllim, bu ad günün mübarək,
Böyük ustad 80 yaşın mübarək,
Fəridəyəm sözdən hördün bir çələng,
80 ili yaşamağa hünər gərək.
80 ili yaşamağa hünər gərək.

*Fəridə Əbülfəz qızı
Şairə, jurnalist*

SƏDNİK PAŞADI

*(Böyük alim, gözəl şair, ləyaqətli
şəxsiyyət Sədnik Paşayevin 80 illik
yubileyinə ithaf olunur)*

Əsərlər yaradıbdı başının tükü -sanı,
Qələmilə bəzəyib bizim eli, obanı,
Dəmir çarıq geyinib gəzib bütün dünyanı,
O, Qoşqarla, Murovla əkizdi, baş-başadı,
Dünyanı səyyah kimi gəzən Sədnik Paşadı.

Ağlının gücü ilə dəmir qapılar açır,
Paxıllıqdan , qeybətdən ömrü boyu yan qaçır,
Şirin-şirin nəvələr ömrünə işiq saçır,
Səfurə xanım ilə bir yerdədi, qoşadı,
Dünyanı səyyah kimi gəzən Sədnik Paşadı.

Əsərləri nur saçan ən qiymətli xalıda,
Məhəbbətdə , sevgidə Ələsgərdi, Alıdı,
Hər qoşması, təcnişi şirin beçə balıdı,
80 ilin içində azı min il yaşadı,
Dünyanı səyyah kimi gəzən Sədnik Paşadı.

***Qivami Qazıyev,
Şair***

A SƏDNİK PAŞA

Kaş cavan olaydın otuz yaşında,
Yazıb-yaradaydın, a Sədnik Paşa.

Heyran eyləyəydin Azərbaycanı,
Xoş səda salaydın, A Sədnik Paşa.

Alimsən xoş sözün, xoş kəlamın var,
Gəzdin mahal-mahal, sən diyar-diyar,
Folklarla ad aldın, oldun bəxtiyar,
Bax belə ucaldın, a Sədnik Paşa.

Sən xalqa söykəndin, ellə bərkidin,
Olmadı qəlbində nə küdürət, nə kin,
Nərələr çəkirdin Koroğlu təkin,
Səd heyif qocaldın, a Sədnik Paşa.

Aradın, axtardın yenilikləri,
Düzüldü vərəqə söz inciləri,
Həsər etdin xalqına neçə əsəri,
Ürəklərdə qaldın, a Sədnik Paşa.

Ağıllı, kamallı nurani insan,
Elminlə olmusan yazıb-yaradan,
Ucaldın zirvəyə sən zaman-zaman,
Çox zəfərlər çaldın, a Sədnik Paşa.

Həsərlər güc etdi, çoxaldı qəmin,
Uçdu məlakətək yarın, həmdəmin,
Səfurən qəddini əyibdir sənin,
Ondan güc alırdın, a Sədnik Paşa.

Bu qoca dünyanın qanunları var,
Hökmü kəsakəsdır, o verir qərar,
Bir anda yaradar, bir anda alar,
Xəyallara daldın, a Sədnik Paşa.

Şükür et, yaradana oğlun-qızınla,
Ötüşən gününlə, gələn yazınla,
Oynayır nəvələr sənin nazınla,
Hərdən də əl çaldın, a Sədnik Paşa.

Elminə, helminə söylərəm bəli,
Seçmişən ümmandan gövhəri-ləli,
Bilginən dostundur Həsən Göyçəli,
Sən qəlbində qaldın, a Sədnik Paşa.

BİRİNCİ DEDİM

*(Elin- mahalın ağsaqqalı professor, filologiya
elmləri doktoru Sədnik Pirsultanlıya)*

Dostum, həmkarımsan a Sədnik Paşa,
Şeirini oxudum, birinci dedim.
Sən hansı ümmandan ləli seçmişən.
Tamam möhürləyib, bir inci dedim.

Şeirinlə zirvədə bir qala qurdun,
Qartalı uçurdun bir qala qurdun,
Sənət muzeyidir bir qal a qurdun,
Özün qalx zirvəyə birinci dedim.

Elm aləminin sərdarı sənsən,
Qoca Pirsultanının sərdarı sənsən,
Folklorun həqiqi sərdarısan sən,
Həsənəm ön durub birinci dedim.

*HƏSƏN GÖYÇƏLİ,
Azərbaycan Yazarlar Birliyinin üzvü*

GƏLMİŞƏM

A mənim şöhrətli şair qardaşım,
Ünvanına, sorağına gəlmişəm.
Şeirli, nəğməli yazılarımla,
Soraqlaşıb, yanınıza gəlmişəm.

Eşitmişəm yaşın 80-nə çatıb,
Arzum budur 100 yaşına çatasan..
Yazarlar içində müdrik atasan,
Yubileyinə, yaş gününə gəlmişəm.

Sizin haqqınızda gəlinim Rəna,
Məni tanış edib keçmişinizlə.
Güllər diyarından, Zaqataladan,
Gəncənizə, obanıza gəlmişəm.

Qapıbir qonşunuz, Rəsul dostunuz,
Sizin toyunuzda sağdışın olub.
Ötən aylar, illər yaddaşda qalıb,
Sədnik adlı adınıza gəlmişəm.

İlk dəfə kitabın çap olan zaman,
Abırlı-ismətli Həcər ananız,
Bütün dost tanışığı muştuluq edib,
Yazarların ocağına gəlmişəm

Aşıq Məhəmmədi görüşümüzdə,
İlhama gətirib, sazı dindirdin,
Qışı aralayıb, yazı endirdin,
Son arzuya, bir vüsala gəlmişəm.

Bir gün eşidərlər Musa da köçdü,
Əcəl şərbətini könülsüz içdi.
Nə yazıb-yaratsaq qalar dünyada,
Sizinlə də görüşməyə gəlmişəm.

Musa Qəribli. 20.08.2008

AĞRIN ALIM

Ürəkdən gələn sözünə,
Minnətdaram ağrın alım.
Zər qədri bilən sözünə,
Gül tutaram, ağrın alım.

Yollar keçib, dağlar aşdın,
Çaylar kimi aşıb-daşdın,
Həqiqətdən xeyli qaşdın,
Nəydi məram, ağrın alım.

Naməniz gəldi yetişdi,
Gözüm dolub, ağrın alım
Cavanlığımız tez ötüşdü,
Azı qalıb, ağrın alım.

El sənəti, el qüdrəti,
Ağrı dağın sel qüdrəti,
Alimlərin dil qüdrəti,
Haray salıb, ağrın alım.

Ustadlığın aləmində,
Min aşırım var bələmində,
Əminələr qələmində,
Mis ləl olub, ağrın alım.

Zərrələrdən inci seçmək,
Boya görə xələt biçmək,
Mərdin günahından keçmək,
Mərddən qalıb, ağrın alım.

Dolan Kürü, xan Arazı,
Ceyhun Əmrahın murazı!
Əvvəl on bir telli sazı,
Ondan qalıb, ağrın alım.

Həyatdır atalar demiş,
Hər yoxuşda var bir eniş,
Dost yolunda qəlbi geniş,
Kamandaram ağrın alım.

Aşıq Kamandar

Qazaxdan Sədnik Paşaya məktub

SƏNDƏDİR

Ey böyük sənətkar, a dahi alim,
İndi elimizin gözü səndədir,
Əsrlər keçərək itən bir yolun,
Cığırı səndədir, izi səndədir.

Sənətdə öz yolun vardır, öz izin,
İşıqı sən oldun görməyən gözün,
Yeri görünməyir Salman Mümtazın,
Sənəti səndədir, sözü səndədir.

Yayılib ellərə şöhrətin –şanın,
Elin nəbizində qaynayır qanın,
Bu Odlar diyarı Azərbaycanın,
Ocağı səndədir, közü səndədir.

Sanki zirvələrdə bir zirvə qurdun,
Adınla fəxr edir öz ana yurdun,
Tarixlər şahidi Dədə Qorqudun,
Qopuzu səndədir, sazı səndədir.

Dəmir, qələmini əlinə alıb,
Arzular içində xəyala dalıb,
Günəşli yurduma adın səs salıb,
Baharı səndədir, yazı səndədir.

SƏNİN BABALARIN

Sənin babaların, a dağlar oğlu,
Borandan, tufandan qorxmamış qəti.
Sənin babaların Misli Koroğlu
Qılıncdan, qalxandan qorxmamış qəti.

Sənin babaların günəş ziyalı,
Sənin babaların igid səyalı,
Sənin babaların şirdəm mayalı,
Üstünə cumandan qorxmamış qəti.

Sənin babaların Yadigar kimi,
Almamış qəlbini dünyanın qəmi,
Sənin babaların sahibi-gəmi,
Dəryadan, ümmandan qorxmamış qəti.

Yadigar Tahir

SƏDNİK

***1973-cü il Sədnik müəllim
mühazirə deyən vaxt***

Nəfəsində nalə, avazında ah
Coşqun çaylar kimi çağlayır, Sədnik.
Gah bahar qoxulu, görürsən gah da,
Dağları-daşları dağlayır, Sədnik.

Duyub bu hikməti düşünmək gərək,
Gör nələr toplayıb əlboyda ürək.

Böyük Nizamidən Ələsgərədək,
Neçə duyğuları bağlayır, Sədnik.

Səlim, belə canı axtar tap, azdır,
Necə tapasan ki, azdı, lap azdı?
Ünvansız sahibsiz, başı qapazdı,
Bir xalqın dərđini ağlayır, Sədnik.

Səlim Həsənov

YANIR

Sədnik müəllim, dərđimizi soruşma,
Alova bürünüb, o dağlar yanır.
Yaman günahkarıq, bizlə barışmaz,
Çaylara od düşüb, bulaqlar yanır.

Dədə Şəmşir Kəlbəcərdə tək qalıb,
Baş ağarıb, qədd əyilib, qocalıb,
Siz görən gözəllik saralıb-solub,
Obalar alışıb, obalar yanır.

Bu dərđ göyə sığmaz, nə də ki, yerə,
Sahibsiz ağlayır, hər dağ, hər dərə,
Tamarzı qalmışıq gözəlliklərə,
Ürəklər quruyub, dodaqlar yanır.

Əlqəm Əmrahoglu

DAĞ OĞLUSAN

Necə sənə güvənməyim?
Sən dağdakı dağ oğlusan.
Necə səndən gül dərməyim?
Sən dağdakı, bağ oğlusan.

Səndə şöhrət, səndə qüdrət,
Səndə sərvət, səndə nemət,
Səndə gördüm yüz kəramət,
Sən elin qoçaq oğlusan.

Pir Sultanda doğulmusan,
Saf sularla yoğrulmusan,
Dağ yeliylə sovrulmusan,
Sən vicdanı pak oğlusan.

Sədnik Paşa çıxar başa,
El-oba eylər tamaşa,
Hər əməlin gələr xoşa,
Sən elin çıraq oğlusan.

Osman sizdən ilham alır,
Fəxr eyləyir, qanadlanır,
Hayıf ki, Sədnik qocalır,
Başımızın tac oğlusan.

Osman İsmayılov

QALIBDIR

Keçən günlər yada düşmür, qayıtmır,
Yaddaşımda xatirələr qalıbdı.
Tamarziyam o səsləri eşidəm,
Gətirdiyim o xoş illər qalıbdı.

Hey gəzirəm qəti dəymir gözümə,
Xəzan dəyib yamacıma, düzümə,
Çağırdıqca can deyirdi sözümə,
Şirin olan onda dillər qalıbdı.

Yazıq Nəcəf axı onsuz neyləsin,
Zalım fələk üstən çəkdi kölgəsin,
Kərəm yanır haraylayır lələsin,
Necə deyim qara tellər qalıbdır.

QAYITMAZ

Ələ düşməz keçən günlər, o dövran,
Sızıldayıb ağlasan da qayıtmaz.
Yaraların qaysaq tutub, qanatma,
Məlhəm qoyub bağlasan da qayıtmaz.

Döz Sədnik, ömür sona çatmayıb,
Əcəl çatıb qəm tərinə batmayıb,
Gecələri sabahacan yatmayıb,
Məzarını yoxlasan da qayıtmaz.

Sınıq könlün sarıyarmı hər naşı,
Kimi gəzir itirəndə sirdaşı,
Mən Nəcəfin qalmayıbdı yaddaşı,
Bulud kimi çağlasan da qayıtmaz.

BALABANÇI NƏCƏF

AXTARACAQLAR

Bir zaman gələcək a Sədnik Paşa,
Yazılmış yazını axtaracaqlar.
Hər zaman yaşayıb yazan şairin,
Mənalı sözünü axtaracaqlar.

Bu dünya ələkdi, insanlar undu,
Bu da belə tarix, belə bir gündü,
Çoxunun ürəkdə arzusu söndü,
Həqiqi şairi axtaracaqlar.

Qoşqarlı Hüseyinəm, axır müxtəsər,
Hərdən kədərlənib həyatdan küsər,
Bu sözüm dillərdə gəzər sərbəsər,
Alimin izini axtaracaqlar.

04 May 2008-ci il

YAZIN

Sədnik Pirsultanlı, ey vətən oğlu,
Dağların ətirli gülündən yazın.

Cavan çağlarının doğma elini,
Növrəği xoş keçən ilindən yazın.

Kədər səni ağlatmasın, sıxmasın,
Ömrünə qıymasın, hələ saxlasın,
Dostlar gəlsin ünvanını yoxlasın,
İstəyən dostların dilindən yazın.

Qoşqarlı Hüseynəm dağlar oğluyam,
Fələyin əlindən sinə dağlıyam,
Qəmli haldı istəyirəm ağlayam,
İstəyən dostların dilindən yazın.

13 oktyabr 2009-cu il

BİR DƏ

Sədnik Paşa Pirsultanlı, el oğlu,
Yaranan deyilik cahana bir də.
Ömürü azaldır dəqiqə, saat,
Bəxt, yığval verilməz insana bir də.

Bir yandan boşalır, bir yandan dolur,
Yaşamaq, yaratmaq bir dəfə olur,
Yarpaqlar tökülür, çiçəklər solur,
Dərd üstə dərd verir qanana bir də.

Qoşqarlı Hüseynəm yaradan bilir,
Kimsə də ağlayır, kimsə də gülür,

Belə dövrən xəsislərə xoş gəlir,
Bol verir dərdləri yanana bir də.

29 oktyabr 2009-cu il
Aşıq Qoşqarlı Hüseyn

MÜƏLLİM

Qismət, ömür köklənməmiş bir sazdır,
Güllər açan həyat varsa, o yazdı.
Qış gələndə qanın donur, ayazdı,
İsti yerin hər ürəkdi, müəllim.

Çoxu umur yeni bir söz deyəydin,
Xəzinədi cavanlara dediyin,
Bağban kimi bəhrəsini yediğin,
Hər diplomun duz-çörəkdi müəllim.

Yarımqıqdı fikrindəki saraylar,
Yeni qapı açacaqdır gün, aylar,
Kimi ata, kimi baba haraylar,
Barlı bağsan çox gərəkdi müəllim.

Tale karvan, haqq çarxdı de əylə,
Təpələri çox keçibsən sən əylə,
Nadir deyir, gəl yüzü də sən teylə,
Səksən zirvən mübarəkdi müəllim.

NADİR OVÇU

DAŞKƏSƏNDƏDİR

Həsənnənə, Həsənbaba, həm Qoşqar,
Dağların nəhəngi Daşkəsəndədir.
Sırsıra bulaqlar, gümüşü çaylar,
Suların ahəngi Daşkəsəndədir.

Qonaq gəlin yayında, həm yazında,
Qeyrət oğulunda, ismət qızında,
Zil oxuyan aşıqlar avazında,
Koroğlunun cəngi Daşkəsəndədir.

Gah günəş isidər, gah gələr boran,
Yayda qucağına köç eylər aran,
Dəmirbilək qayalar, dağları yaran,
Fərhadın külüngü Daşkəsəndədir.

Gülübdü üzünə dövran Məmmədin,
Olubdu ləqəbi Tərhan Məmmədin,
Erməniyə qan udduran Məmmədin,
Üçatan tüfəngi Daşkəsəndədir.

Bu yerlərdə var neçə tərhan qanad,
Abbas, Sədnik, İsmayıl, həm Kəmsavad,
Sönməz Afiq deyər, qul şair Cavad,
Sənətin pələngi Daşkəsəndədir.

Aşiq Afiq Sönməz

ÇOX SAĞ OL

***Əziz dostum, gözəl alim, folklorşünas
Sədnik Paşa Pirsultanlıya***

Yada saldın sən ki, şair Cavadı,
Haqq yanında üzü ağsan, çox sağ ol!
Həsəd çəkir sənə kiçik təpələr,
Daşkəsəndə uca dağsan, çox, sağ ol!

Vəfalı dost ilqarından dönərmisi?
Sən qartalsan, qartal dağdan enərmisi?
Nur paylayar, yanar günəş sönərmisi?
Qışda, yazda güllü bağsan, çox sağ ol!

Bəşir gözlər, Gədəbəyə gəl barı,
Şirin sözlə sınıq könlüm gəl sarı,
Ey ellərin başı qarlı Qoşqarı,
Bil yaraşır sənə ad-san, çox sağ ol!
Haqq yanında üzü ağsan, çox sağ ol!

***İmamverdiyev Bəşir İsrayıl oğlu,
Gədəbəy şəhəri***

ALİM SƏDNİKƏ MƏN QURBAN OLUM

(Sədnik Paşaya ithaf olunub)

Əzəli qopuz olan saz vurğunu,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Aşıq sənətinə xidmət göstərən,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Qarabağ elinin sevimli oğlu,
Ürəyi xalqına istəklə dolu,
Yoludur ən ustad sənətkar yolu,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Yoxsul, imkansızlar qeydinə qalan,
Araşdırmaları yaddaşda qalan,
Peşəkar aramaq qayğısına qalan,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

El ustadlarının ucaldan adın,
Efirə çıxaran ucaldan adın,
Əməklə elində, ucaldan adın,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Aşıqların birinə həvalə etsin,
Alətdə məni müşayət etsin,
Şeirimi yaymağa qoy kömək etsin,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Gözəl nəğmələrlə vəsf edim onu,
Xeyirxahlığının bitməzdir sonu,
Aləmim geyinsin mənalı donu,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Hey yazım şəninə qoşma, qəzəllər,
Dinləsin, sözümü nazlı gözəllər,
Bilirəm misramda tapılar hünər,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Qüdrətli sənəti, dünyaya yayan,
İncə mətləbləri düşünən duyan,
Asəf Yanarı da, istedad sanan,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

BAYATI

Mən aşiqəm aşıqdı
Balabançı, aşıqdı,
Məclisə mənə verən,
Bilin ustad aşıqdı!

Eləmi Sədnik kimi,
Arayın Sədnik kimi,
İstedadı çıxarın,
Ortaya Sədnik kimi!

Əzizim araşdırır,
Axtarır araşdırır,
Keçmiş sənətkarları,
Paşayev araşdırır!

Eləmi cənab alim,
Kamallı, cənab alim,

Sizə əhsən deyirəm,
Sənətkar cənab alim!

Əzizinəm gün doğsun,
Ay dolansın, gün doğsun,
Çətin dövrən qurtarsın,
Üstümüzə gün doğsun!

Eləmi eli sevir,
Çəməni, çölü sevir,
Xalqını tanıdanı,
Vətəni, eli sevir!
Mən aşıq gül üzünə,
Gün düşüb gül üzünə,
Şeirlərim çox yaraşır,
Sədnikin gül üzünə!

Eləmi Asəf yazdı,
Misranı Asəf yazdı,
Sədniki vəsf elədi,
Şerini Asəf yazdı!

ASƏF İBRAHİMOV

SƏDNIKİN

Soraq aldım fəsillərdən,
Gəlibmi yazı Sədnikin?
Dolanırmı el-obanı,
Yenə də sözü Sədnikin?

Güzar etdim Daşkəsənə,
Əlim yetdi daş kəsənə,
Dedim:- Hanı? – hər kəsə mən,
Gülürmü üzü Sədnikin?

Tezcə Qoşqar eylədi əl,
Yeddiqardaş ötdü dil-dil,
Dedi: “Dostu, sirdaşı bil,
Həmişə bizik Sədnikin”.

Dindi çoban, Çobandaşda,
“Bax, dünyaya ağıl-huşda”,
Göy sulara yaşılbaş da,
“Dindi bizik özü Sədnikin”.

Pirsultan “balamdı” dedi,
Gülüstan “lalamdı” dedi,
Əbədi qalandı dedi,
Silinməz izi Sədnikin.

*Zabir Əliyev,
Filologiya elmlər
namizədi, dosent*

DOLSUN

(Sədnik Paşa Pirsultanlıya)

Ay şair vəziyyətin, kefin əhvalın,
Allah yaxşı etsin, qoy yaxşı olsun.

Bir az da nəzər sal biz tərəflərə,
Qəlbimiz sevinclə, fərəhlə dolsun.

Ulu ustadların yadigarısan,
Şeir sənətinin tacıdırısan,
Sənət dünyasının zülfüqarısan,
Allah bol veribdi, deyək bol olsun.

Özümüz bilmədən ötüb gedir yaş,
Dar gündə, gen gündə sən mənə sirdaş,
Aşıq Səlim deyər ay dost, ay qardaş,
Necə istəyirsən qoy elə olsun.

Aşıq Səlim Göyçəli

QOCALMA USTAD

“Bir dağ tanıyıram. Bu dağ Pirsultan dağıdır. Tanınmış folklorşünas alim Sədnik Paşa Pirsultanlı Pirsultan dağının son yetirmələrindən biridir. Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatının tanınmış tədqiqatçısı Sədnik müəllim ustadlar ustadıdır. Onun yaradıcılığına böyük hörmətim vardır.

Ömrünün qürub çağını yaşayan Sədnik müəllimə uzun ömür, möhkəm can sağlığı arzulayaraq bu şeirmi ona ithaf edirəm.”

Bir dağlar qartalı, göllər sonası,
Çəkir həsrətini, qocalma ustad.
Dastan, əfsanələr axtarır səni,
Tükənib heç zaman kəc olma, ustad.

Vəsf eylə çəməndə gülü, çiçəyi,
Utandır niqabsız gəzən göyçəyi,

Dolan təbiəti, gəz biçənəyi,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Dumandan dağların halını soruş,
Küskündür zirvəylə, ətəklə barış,
O tənha bulağa, çaylara qarış,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Laçın qayaların verib baş-başa,
Deyirlər, ay ustad, hələ çox yaşa!
Dalıb xəyallara eylə tamaşa,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Tərlandı, turaclı Pirsultana, qalx,
Ziyarət eyləyib zirvəsinə, bax!
Qarışıb şimşəyə ətəyində, çax,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Doyunca sən dinlə o telli sazı,
Qoy hopsun qəlbinə işvəsi, nazı,
Könlünü oxşasın bülbül avazı,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Həmdərd ol Qoşqara, dərddli Murova
Gözləyir qoynunda çıxasan ova,
Sevinə yurd yerin, sevinə oba
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Hər kəs qonağıdır fani dünyanın,
Əbədi gülməyib üzü cahanın,

Dolaşıb kələfi, çərxi-dövrünün,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Soruşma hardanam, haralıyam mən,
Vətəndə, vətənsiz yaralıyam mən,
Ovudur könlümü bu çöl, bu çəmən,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Mahirənin dərdi tüğyan əyləyir,
Dərd-qəmini dərd əhlinə söyləyir,
Gedən köçür, qoca sarvan əyləyir,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

DAĞLAR

(Sədnik Paşaya təsəlli)

Bilirsənmi niyə belə qəmlisən?
Şahiddir o sirli dünyana dağlar.
O gənclik günlərin keçib qoynunda,
Gələcək hər zaman röyana dağlar.
Qayıtmaz geriyə o ötən çağlar.

Ağbulaqda qalan şirin-şərbətin,
Əmanətdir onda saf məhəbbətin.
Üzür səni tənhalığın, möhnətin,
Gələcək hər zaman röyana dağlar.
Qayıtmaz geriyə o ötən çağlar.

Arzular tükənməz, dünya vəfasız,
Çəkilməz dərdlər var, dava-dərmansız,
Zalim fələk olub yaman amansız,
Gələcək hər zaman røyana dağlar.
Qayıtmaz geriyə o ötən çağlar.

Səfurə xanımın ruhu səndədir,
Gəzdiyin dağlarda, çöl-çəməndədir,
Gözlərinə çökən duman, çəndədir,
Gələcək hər zaman røyana dağlar.
Qayıtmaz geriyə o ötən çağlar.

Gəl incimə Mahirənin özündən,
Dərd tökülür söhbətindən-sözündən,
İçib o da Ağbulağın gözündən,
Gələcək hər zaman røyana dağlar.
Qayıtmaz geriyə o ötən çağlar.

ANA

Gəl, ay ustad, analardan danışma,
Qanayan yaramın gözüdür ana!
Bu yaşında ana deyib alışma,
Üzümün niqabı, sözüdür ana.

Laylası büllürdür şəffaf bulaqdan,
Adı qoyulubdur cənabı haqqdan,
Anadan keçilməz, bir də torpaqdan,
Beytül-müqəddəsin özüdür ana.

Behişt məskənidir-cənnət yuvası,
Tanrıdan verilib xeyir-duası,
İmam Həsənlə Hüseyn anası,
Bu yanan könlümün gözüdür ana.

Məhəmməd ümməti, Əli şiyəsi,
Fatimeyi-Zəhradır onun yiyəsi,
Mahirə - qalmayıb daha deyəsi,
Siratın yoludur, izidir ana.

DESƏM

Dağın dərдин sənə desəm,
Unudarsan dərдинi sən.
Neçə əsir yola salıb,
Hər sitəmə dözür desəm.

Çeşmə, çaylarda dərđlidir,
Hərəsi bir həsrətlidir,
Qınama gəl Araz-Kürü,
Niskilini gəzir desəm.

Sədnik, dərđin qaynar-coşar,
Dələr bağrın aşar, daşar,
Xəyallarla vidalaşar,
Yalan olar dözür desəm.

Doğma bilib qol açdığın,
Pirsultandır dolaşdığın,

Bir həsrətdir calaşdığın,
O da səni gəzir desəm.

Xəzərdə var şəhid qanı,
Gecə-gündüz yanar canı,
Sən gəl qına bu dövranı,
Tənha qalıb gəzir desəm.

Qələm yanar, kağız yanar,
Dil alışar, ağız yanar,
Dindirmə sən Mahirəni,
Laməkandır dözür desəm.

16.04.2010

QALIBDI

Sərvət dolu bir dağ idin əzəldən,
Bilirsənmi indi nəyin qalıbdı?
O dərya-dəniz dediyin canında,
Acı-şirin xəyalların qalıbdı.

Dünya vəfasızdır Adəmdən bəri,
Dolub boşalsa da, qalmayıb sirri,
Sinəni dağlayır həsrətin yeri,
Təkcə sevən bir ürəyin qalıbdı.

Hələ dolub boşalacaq bu dünya,
Hər canlıdan bac alacaq bu dünya,
Açılıb solsa da gülü-çiçəyi,
Müşkəmbər iyisi, təri qalıbdı.

Dünyanın nəyini görmüsən hələ?
Şahlara, sultana çox qurub tələ,
Baxmayıb çirkinə, nə də gözələ,
Atıbdı, qoynundan yeri qalıbdı.

Çat arzuna, toyunu gör Simranın,
Könlündə var təravəti baharın,
Pirsultanlı ötüb-keçən çağların,
Ürəyində yadigarı qalıbdı.

Çox sirlidir Mahirənin dünyası,
Olubdur didərgin eli-obası,
Sızladır qəlbini həsrət cəfası,
Vətəninə düz ilqarı qalıbdı.

İ N D İ

(Sədnik Paşa Pirsultanlıya təsəlli)

Bir mələk üzlünü, siyah tellini,
Vədəsiz itirib yanırısan indi.
Talehini Tanrı yazıb ay ustad,
Fələyi günahkar sanırısan indi.

Qızılgülü yanağında görmüşdün,
Çiyələyi dodağında görmüşdün,
Zülflərinə sığal çəkib hörmüşdün,
Dalıb xəyallara anırısan indi.

Ölümdən betərdir həsrət, intizar,
Bükübdür belini ayrılıq, qübar,

Səni yaşadandır vəfa, etibar,
Sevgini müqəddəs sanırsan indi.

Ağ buludlar, uca dağlar şahidin,
Səfura xanımdır, qəzəl Vahidin,
Vəfasız dünyadan niyə incidin,
Qısa dir ömrümüz anırsan indi.

Pirsultanlı, Mahirədən incimə,
Dərd düzülüb, zər-zübama, incimə,
Kim baxacaq qərrib gedən köçümə?
Kimləri günahkar sanırsan indi?

*Mahirə İspiqızı,
“Xocalının səsi” qəzetinin
məsul katibi, AYB-ın üzvü.*

Sədnik Paşa Pirsultanlının (Paşayev Sədnik Xəlil oğlu) qısa tərcümeyi-hal

1. Paşayev Sədnik Xəlil oğlu.

2. Pirsultanlı.

3. Şair.

4. Filologiya elmləri doktoru, professor.

5. 1988-ci ilin dekabr ayının 30-da “Əmək vətəranı”, 1992-ci ilin may ayının 4-də “Əməkdar Mədəniyyət işçisi”, 2007-ci ilin yanvar ayında “Qabaqcıl Təhsil işçisi”, Türkiyə Cumhuriyyəti Kültür Bakanlığının “Teşəkkür belgesi”-ni almışdır.

6. 20 may 1929-cu il tarixdə Azərbaycan Respublikasının Daşkəsən rayonunun Qazaxyolçular kəndində anadan olub.

7. 1946-cı ildə “Daşkəsən” qəzetində “Zəfər bayramı” adlı ilk şeiri çap olunub.

8. Natamam orta təhsilini Qazaxyolçular kəndində, orta təhsilini Dəstəfur internat məktəbində alıb.

1950-ci ildə H.B.Zərdabi adına Kirovabad Dövlət Pedaqoji İnstitutunun (indiki Gəncə Dövlət Universitetinin) birinci kursuna qəbul olunub, 1954-cü ildə Azərbaycan dili və ədəbiyyatı fakültəsini bitirib.

9. 2004-cü ildən AYB-nin üzvüdür.

10. 1955-ci ildən 1970-ci ilə qədər “Yeni Daşkəsən” (Daşkəsən), “Mübariz” (Goranboy) və “Yenilik” (Kəlbəcər) rayon qəzetlərində redaktor, “Kirovabad kommunisti” qəzetinin məsul katibi işləyib. 1970-ci ilin oktyabr ayında H.B.Zərdabi adına Kirovabad Dövlət Pedaqoji İnstitutuna müsabiqə yolu ilə müəllim qəbul olunub, baş müəllim, dosent vəzifələrində işləyib. Hal-hazırda Gəncə Dövlət Universitetinin professorudur.

11. 1993-cü ildə Ankarada keçirilən “İpək yolu uluslararası xalq ədəbiyyatı simpoziumu”nda və Nevşehirde keçirilən “Hacı Veli Bektaş” törənində məruzəçi kimi çıxış edib.

1955-ci ilin iyul ayından “Bilik” cəmiyyətinin, 1960-ci ilin iyun ayından Jurnalistlər Birliyinin, 1989-cu ilin aprel ayından Aşıqlar Birliyinin, 1998-ci ilin oktyabr ayından Azərbaycan Vətən Müharibəsi Veteranlar Birliyinin (fəxri), 2003-cü ilin iyun ayından Yeni Azərbaycan Partiyasının, 2004-cü ilin aprel ayından Yazıçılar Birliyinin üzvüdür.

12. Almaniya Avropa Türk-İslam Birliyinin dəvəti ilə “Yunus İmrəyə sevgi ili” kutlamalarında məruzəçi kimi çıxış edib, Türkiyədə elmi konfraslarda və simpo-ziumlarda iştirak edib, İranda yaradıcılıq səfərində olub.
13. 2007-ci ildə “Azərbaycan Respublikasının Əməkdar müəllimi”, 2009-cu ildə “Tərəqqi” medalı ilə təltif olunub.

14. Kitablarının siyahısı

1. Лалә, Ашыг Бәсти. Эәнслик, Баки, 1969, 55 səh, 10.000 nüsxә.
2. Йашайан әфсанәләр, Эәнслик, Баки, 1973, 78 səh, 4.000 nüsxә.
3. Хәстә Гасым, Эәнслик, Баки, 1975, 64 səh, 2.200 nüsxә.
4. Йурдумузун әфсанәләри, Баки, 1976, 45 səh, 30.000 nüsxә.
5. Низами вә фолклор, Билик, Баки, 1976, 65 səh, 2.500 nüsxә.
6. Йанардаь әфсанәләри, Эәнслик, Баки, 1978, 160 səh, 20.000 nüsxә.
7. Азәрбайсан халқ йарадысылыынын инкiшafi, Билик, Баки, 1981, 40 səh, 1000 nüsxә.
8. Низами вә халқ әфсанәләри, Эәнслик, Баки, 1983, 128 səh, 4.000 nüsxә.

9. Байатылар (топлайанлар: В.Вәлийев, С.Пашайев), Йазычы, Баки, 1985, 200 səh, 40.000 nüsxə.
10. Azərbaycan əfsanələrinin öyrənilməsi, Билик, Баки, 1985, 70 səh, 500 nüsxə.
11. Azərbaycan xalq əfsanələri, Йазычы, Баки, 1985, 285 səh, 50.000 nüsxə.
12. Azərbaycan mifoloji mətnləri, Елм, Баки, 1988, (топлайанлар Сәдник Пашайев, Мақбет Әш-мәдов, Ариф Рәшимов, Ариф Acalov), 180 səh, 25.000 nüsxə.
13. Azərbaycan folkloru və aшық йарадысылыы (дәрс vəsaiti), Azərbaycan Dövlət Universiteti Nəş-рийуаты, Баки, 1989, 88 səh, 500 nüsxə.
14. Azərbaycan xalq dastanlarının tədrisinə dair (me-todik göstəriş), Баки, 1989, 48 səh, 500 nüsxə.
15. XIX əsr Azərbaycan ашық йарадысылыы (дәрс vəsaiti), Azərbaycan ДПИ-нин нәшрийуаты, Баки, 1990, 98 səh, 500 nüsxə.
16. Öz səsim (şeyrlər), İdeya nəşriyyatı, Gəncə, 1990, 72 səh, 500 nüsxə.
17. Azərbaycan xalq sүйләмәləri, Йазычы, Баки, 1992, 211 səh, 10.000 nüsxə.
18. Пирсултан булабы (шеирләр), Елм, Баки, 1994, 110 səh, 1000 nüsxə.
19. Инсичичәуим (шеирләр), Эәнсә, 1996, 100 səh, 500 nüsxə
20. Карабан Усубун lətifələri, Gəncə, 1997, тәқрап 2000, 2001, 37 səh, 1000 nüsxə.

21. Xalqın söz mirvariləri, Azərнәшр, 1999, 110 səh, 500 nüsxə.
22. Илаци бир сәс (шеирләр), Эәнсә, 1999, 110 səh, 500 nüsxə.
23. Унну Аьсанын ләтифәләри, Екологiya нәшриyyатı, Эәнсә, 1999, 60 səh, 500 nüsxə.
24. Ағдabanlı şair Qurban, Эәнслик, Бакı, 2000, 177 səh, 500 nüsxə.
25. Дабровол Qасымын ләтифәләри, «Әsgәroғlu», Gәncә, 2001, 62 səh, 200 nüsxə.
26. Йәщйа бәй Дилгәмә el-oba mähәbbәti, Бакı, Аәщ 2001, 105 səh, 600 nüsxə.
27. Ашық Бәсти “Вәнövşәләр” “Әсәәроьлу”, Gәncә, 2001, 80 səh, 300 nüsxə.
28. Неса vәznli şeir vә mәnzum atalar sözlәri, Эәнсә, Аәщ, 2001, 110 səh, 200 nüsxə.
29. Неса vәznli tapmacaların inkişafı, АGАН нәшриyyатı, Gәncә, 2001, 110 səh, 300 nüsxə.
30. Азәрбайсан епосунун әфсанә qaynaqları, Азәрнәшр, Бакı, 2002, 102 səh, 500 nüsxə.
31. Qaraxanlı Künә Dәmirin ләтифәләри, Gәncә, «Pirsultan», 2002, 51 səh, 200 nüsxə.
32. Qамышлы шаир Рцстәм, «Laçın qaya, çal yadıma düşәndә», Gәncә, «Pirsultan», 2002, 80 səh, 300 nüsxə.
33. Yuxular оlmасайды, «Pirsultan», 2002, 60 səh, 150 nüsxə.
34. Озан-Ашық сәнәтинин нәзәри мәсәләләри, Бакı, Озан, 2002, 208 səh, 250 nüsxə.

35. Озан-Ашық йарадысылыбына dair арашдырмалар, Ы силд, Ээнсә, «Pirsultan», 2002, 203 səh, 150 nüsxә.
36. Озан-Ашық йарадысылыбына dair арашдырмалар, ЫЫ силд, Ээнсә, «Pirsultan», 2002, 230 səh, 100 nüsxә.
37. Бир ичим нәмә (шеирләр), Ээнсә, «Pirsultan», 2003, 70 səh, 100 nüsxә.
38. Щеса вәзли байаты вә қошма möcüzәләри, Гәнсә, «Pirsultan», 2003, 80 səh, 100 nüsxә.
39. Эәнсәбасар lәtifәләри, Эәнсә, «Agah», 2005, 201 səh, 300 nüsxә.
40. Бир чичәк дә Вәтәнди, Эәнсә, 2005, 127 səh, 200 nüsxә.
41. Әsatirlәр, әfsanәләр, rәvayәtlәр (S.P.Pirsultanlı vә digәр müәlliflәр), “Şәrq-Qәrb”, 2005, 304 səh, 2500 nüsxә.
42. Мир Сәфәр Бабыров йaddашларда, «Pirsultan», Гәнсә, 2005, 80 səh, 100 nüsxә.
43. Елдән-обадан ешитdiklәrim, Гәнсә, «Agah», 2005, 170 səh, 200 nüsxә.
44. Yıldızdağdan әsән күләк, Гәнсә, 2006, 100 səh, 200 nüsxә.
45. Azərbaycan folkloruna dair tәdqiqләр, Гәнсә, 2006, 402 səh, 200 nüsxә.
46. Publisistika vә folklor, Гәнсә, 2007, 330 səh, 200 nüsxә.

47. Azərbaycan əfsanə və rəvayətlərinin ədəbi abidələrimizlə müqayisəli tədqiqi, Elm, 2007, 310 səh, 500 nüsxə.
48. Pirsultan Pınarı (Şeirlər), «Pirsultan», Gəncə, 2007, 666 səh, 100 nüsxə.
49. Saz nəfəsli şeirlərim, «Pirsultan», Gəncə, 2008, 121 səh, 200 nüsxə.
50. Aşıq Şəmşirin poetik aləminə səyahət, “Təknur”, Bakı, 2008, 295 səh, 500 nüsxə.
51. Azərbaycan türklərinin xalq əfsanələri, Azərnəşr, 2009, 427 səh, 200 nüsxə.
52. “Novruz-Qəndab” və digər məhəbbət dastanlarının müqayisəli tədqiqi, Azərnəşr, 2009, 112 səh, 200 nüsxə.
53. “Aşıq Tifil Əsəd və Aşıq Ağbulaqlı Aqil”, “Pirsultan” nəşriyyatı, 114 səh, 100 nüsxə.
54. “Qızıl beşik və Ana maral”, “Pirsultan” nəşriyyatı, 2010, 126 səh, 100 nüsxə .
55. “Lilpar bulağı”, “Pirsultan”, 2010, 140 səh, 100 nüsxə.

M Ü N D Ə R İ C A T

ANA ÜLFƏTİ, VƏTƏN MƏHƏBBƏTİ

Ana	4
Laylay istəyir	4
Dağlar	5
Dərdimi	6
A Gəncə çayı	7
Məni	7
Ülvə kəklik	8
Dəyişməyəm	9
Ağrı dağı	9
Yozardım nənə	10
Yadında varmı	11
O mənim ürəyimdir	12
Dumandı	13
Qızıl Əhmər	13
Bəlkə sən	15
Ay zərbül-məsəl	16
Zivlən talası	17
Bülbül	17
Doğulmuşam	18
Deyil	19
Nərgizim	19
Qalıbdı	20
Səni	20
Sızmamışam mən	21
Lala	22
Gəlir	23
Biləydim	23
Gəlir	24

Ana laylası	25
Vətən	26
Bənövşə	26
Bənövşəm	27
Vətənimə dəyməsin	27
Qartal oğlun, kəklik qızın	28
Gəldimmi	29
Gül apar	30
Lalə ürəyimdir	31
Daraq qaya	31
Ürəyim	32
Sərvaz dağları	33
Bülbül	34
Daşında kəklik yuxusu	35
Bulud	35
Varlığım	36
Dağlar	38
Kəklik yuxusu	38
Ətrini	39
Yovşanlıqda lalə	40
Bənövşə	41

SƏFURƏ XANIMI XATIRLAYANDA

Gəlmədin	43
Biləsən	43
Gətir	44
Soruş	45
Ağ bulud	45
Gəldim	46
Gəlmədin	47
Məhəbbət kimi	47
Var	48

Daş olsam yaxşıydı, qayalaşmışam	49
Bağışla	49

OĞUL, NƏVƏ, NƏTİCƏ

Oğuldu	52
Qalıbdır	52
Bizimdir	53
Nurçiçək	54
Səma	55
Sunayım	56

TÜRKIYƏ DAĞLARI VƏ İNSANLARI

Söyləmiş	58
Sinəndə	58
Mənimlə öpüşdü getdi	59
Mərcan dağları	59
Sevsin çilləri	60
Gülsərən	61
Of dedim	62
Ürəkdi	62
Yazıcıoğluna	63
Durnam	64
Güləbi	65
Karşlıoğlu	66
Altaydan Anadoluya qədər	66
Qarsa gedək	67

EL GÖZƏLLƏRİNİ GÖRƏNDƏ

Duman qalxır başımdan	69
Yerində	69
Kimi	70
Aləmsən, aləm	70

Zinətlənmiş gözəl	71
Məhəbbət	72
Duyanmadın	73
Yoxdu	74

GƏNCLİYƏ QAYITMAQ İSTƏYİRƏM

Qocalmaynan	76
Gəncliyə qayıtmaq istəyirəm	76
Mən hardan tapım	78

İTHAF OLUNMUŞ ŞEİRLƏR

Nazpəri	80
Oldu	81
Hüseynim	82
Möcüzəymiş	84
Axtar tap, əzizim	85
Ləlvər dağları	86

SƏDNİK PAŞAYA İTHAF OLUNMUŞ ŞEİRLƏR

Sədnik Paşa Pirsultanlı	89
Sədnik	90
Sədnik	91
Sədnikin	92
Sədnik Paşa Pirsultanlı	94
Sədnik	95
Səyyafam, Sədnikoğluyam	96
Sədnik	97
Atam	99
A Sədnik	100
“Ozan”da	101

Ağa	102
80 ili yaşamağa hünər gərək	103
Sədnik Paşadı	105
A Sədnik Paşa	106
Gəlmişəm	107
Ağrın alım	109
Səndədir	110
Sənin babaların	111
Sədnik	112
Yanır	113
Dağ oğlusan	113
Qalıbdır	114
Qayıtmaz	115
Axtaracaqlar	115
Yazın	116
Bir də	117
Müəllim	118
Daşkəsəndədir	118
Çox sağ ol	120
Bayatı	121
Sədnikin	122
Dolsun	123
Qocalma ustad	124
Dağlar	126
Ana	127
Desəm	128
Qalıbdı	129
İndi	130
Sədnik Paşa Pirsultanlının (Paşayev Sədnik Xəlil oğlu) qısa tərcümeyi-halı	132

Sədnik Paşa Pirsultanlı

“Lilpar bulaq”

*Kompüter tərtibatçısı:
Turənə İmanova*

“PİRSULTAN” - 2010

Yığılmağa verilmişdir: 01.04.2010

Çapa imzalanmışdır: 28.04.2010

Qiyməti müqavilə yolu ilə

Tiraj: 100

Toplayanı və tərtib edəni:
Sədnik Paşa Pirsultanlı
Filologiya elmləri doktoru, professor

MOLLA
NƏSRƏDDİN
NƏVƏLƏRİNİN
LƏTİFƏLƏRİ

Gəncə - 2005

Qəzənfər Paşayev: “Mən də Unnu Ağcanı yetirən torpaqdanam. Fəxr edirəm ki, torpağımız tarixdə qalmağa layiq şəxsiyyətlər yetirir. Bəlkə də nəsillər dəyişdikcə Unnu Ağca yaddaşlardan silinəcək, onun bəzi kəlamları başqalarının adına çıxılacaqdı. Sizin ən böyük xidmətiniz onu tarixdə yaşatmaq oldu.

Dabravol Qasımın, Qaraxanlı Künə Dəmirin və Karağan Usubun da lətifə yaradıcısı kimi Unnu Ağcanın cərgəsinə gəlməsi bizim üçün əlavə sevinçdir. ”

Elmi redaktor və sponsor:

Qəzənfər Paşayev

Filologiya elmləri doktoru, professor

Redaktor:

Sahibə Paşayeva,

*Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının
Folklor İnstitutunun əməkdaşı*

S 4702060204
096-05

Qrifli şrift

***Molla Nəsrəddin
nəvələrinin lətifələri***

***Toplayanı və tərtib edəni:
Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Filologiya elmləri doktoru, professor***

Operator və dizayner: Turanə İmanova

*Kitab “Xalq ozanı” qəzetinin komputer mərkəzində
yığılıb səhifələnmiş, “Agah” nəşriyyatında çap
olunmuşdur.*

Yığılmağa verilmişdir: 20.11.2004

Çapa imzalanmışdır: 25.01.2005

Tiraj: 300

Ünvan: Gəncə şəhəri, İnzibati bina, otaq 378
Tel: 56-07-70

Bu canavar o canavardan deyil	179
Bilsin ki, evdə kişi var.....	179
Sənin də evin alt-üst olsun.....	180
Qartal dərəsi.....	180
Qızışmağa qoydu ki.....	180
Nə vaxt düz yolun olub.....	181
Əzrailin bağı, bostanı.....	181
İpi gödək olsa yaxşıdır.....	182
Hər kəsin öz atasının ehsanında olsun.....	182
Köhnə pulun vaxtında.....	183
Biri “ Yasin” istəyir, biri də hüskürək.....	183
Baş xatalı şeydi.....	184
Noxta sənin nəyinə gərəkdir.....	185
Qaçığın arşını belində olur.....	185
Birini də üstə gətirəcək.....	186
Sən nəyi dürüst tanıyacaqsan.....	186
Kim on beşi qoyub, beşə danışar.....	187
Sədnik Paşayevin kitablarının siyahısı.....	188